

BŘEVNOVAN

ČASOPIS PRO OBČANY PRAHY 6

10,- Kč

ročník 16.

3

2005

**Studenti z Budyší-
na u bran kláštera**

Redakce časopisu

Břevnovan

**hledá inzertního
spolupracovníka**

**V Praze 6 je nás
zas o něco méně**

Kulturní komise a bitva na Bílé hoře

Jarní výzkum stavu ptáků v Břevnově

Včelaři v Praze 6

V úvodu jednání zastupitelstva Prahy 6 dne 18. 2. 2005 se s kolegy rozloučil MUDr. Marián Hošek (KDU-ČSL) – na snímku za řečnickým pultem, který byl jmenován náměstkem ministra práce a soc. věcí. Na jeho uvolněné místo postoupil za lidovce MUDr. Tomáš Šmilauer, lékař motolské nemocnice.

V závěru února sešli se ve Vojtěšce staří a mladí skauti známého břevnovského oddílu Jeleni, aby popřáli svému nejstaršímu členovi a zakladateli oddílu Josefu Jelínkovi k devadesátinám pevné zdraví. Mezi skauty přišel také převor P. Siostrzonek a další benediktini a hosté.

Na snímku není jen tak nějaká parta chlapů, ale brankáři břevnovské fotbalové branky se svým trenérem uprostřed. Dnešní ligová mužstva nestojí na jednom brankáři, vždy musí být náhradníci. A připomeňme, že Břevnov hraje fotbalovou ligu a velmi svižně. Přijďte se přesvědčit! – Zleva: David Franěk, Jaroslav Mašín, Radek Zenkl, Tomáš Doležal a Jakub Skála.

dnes v listě:

**Co projednávala
DIKOMISE:
znepokojivá situace
na Bělohorské!**

**Kulturní komise: Bitva
na Bílé hoře bude
ještě dvakrát**

**Výzkum stavu ptáků
v Břevnově bude
zahájen na jaře**

Počasí v únoru 2005:

Únor byl mírně podnormální s průměrnou teplotou $-1,5^{\circ}\text{C}$. S výjimkou třetí, výrazně teplé pentády byl mrazivý. Bylo 23 dní mrazových a z toho 10 dní ledových. Max. teplota byla $9,8^{\circ}\text{C}$ dne 12. 2. a min. teplota $-10,9^{\circ}\text{C}$ dne 8. 2. Srážky padaly především ve formě sněhu. Nového sněhu napadlo celkem 28 cm a díky vytrvale mrazivému počasí se vytvořila sněhová pokrývka, která se udržela 23 dní. Nejvyšší výšky dosáhla 15 cm dne 23. 2. Větší množství nového sněhu napadlo naposled před 12 lety. S výjimkou jednoho dne s vichřicí byl únor celkově klidný a méně oblačný se čtyřmi jasnými dny. SM

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETŘINY

POHOŘLEC
RUŽYNĚ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888

Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 16., číslo 3 / 2005

Datum uzávěrky: 12. 3. 2005

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz • Úřední hodiny: středa 14 – 18 hod. • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel: Mgr. P. Krchov • Redakce: prof. M. Krchovová, tel./fax: 233 358 350, tel.: 220 514 881 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Jeffi • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.

Naše konto: 1939 122 339 / 0800.

Stavební ruch u nás přes zimu neutichl: činžovní dům Závěrky bude opraven avšak dříve, hned vedle na rohu ulic Za Strahovem a Gymnastická, kde bývala minizahrádka, bude postaven úzký dům – v Břevnově se to pořád vyplácí. Zastupitelé ODS M. Zaorálek (na snímku s dárkem) a L. Pollert mají ovšem jiný ruch: narodili se jim kluci. Blahopřejeme!

Zpravodajství Břevnovana

Hledáme!!! Redakce časopisu Břevnovan hledá inzertního spolupracovníka, nejlépe osobu znalou ve věci shánění inzercí, která si potřebuje přivydělat. Studující, důchodce a tak pod. Telefon: 233 358 350.

● **Z kláštera.** Letošní zima zdála se nekončnou, ne a ne povolit. Jak nám sdělili ornitologové, přilétla k nám do Čech hejna ptáků ze severu, která tady jindy nejsou (kvíčaly, krkavci) a sezobali ze stromů a křovin co mohli. Proto bylo velmi žádoucí sypat krmení sýkorkám, pěnkavám, kosům a jiným zpěvným ptákům, kteří s námi nepřijemnou zimu sdílejí každoročně. Také v klášteře byla starost se sněhem, aby cesty k bazilice a Vojtěšce byly volné a bezpečné. V bazilice přítápěno pravidelně a kdo přistoupil blíže k oltáři, více se ohřál, zatímco ti co seděli u vchodových dveří, mohli si připomenout přísloví – zima jak v kostele. Ale ať byla zima sebevětší, na bohoslužby farníci chodili a překvapením jsou velké účasti o nedělích od 18 hodin, kdy přijde minimálně 150 lidí. ● **13. 2. od 15 hod.** uskutečněn koncert v Tereziánském sále. V podání souboru Barock Jazz Quartet zazněla díla Bacha, Bollinga, Gershwin a Ellingtona. ● **14. 2. od 19 hod.** konána další biblická hodina s P. Prokopem ve Vojtěšce. Pokračování – 7. 3., 14. 4., 16. 5., 13. 6. ● **Od 22. 2. do 26. 2.** proběhlo jako již každoročně duchovní cvičení benediktinské komunity s P. J. Čunekem SJ. ● **27. 2. v 9 hod.** jsme vyslechli při mši sv. opět chrámový sbor, vedený A. Melicharem, který přednesl Missu Secundu J. L. Haslera, Vineae mea, O bone Jesu M. A. Ingneria a O crux Ave G. P. da Palestiny. ● **3. 3. v 18 hodin** sloužil P. Prokop mši sv. zaměřenou pro rodiče s dětmi, další byla 17. 3. též v 18 hod. ● **6. 3. od 15 hod.** se nesla

hudba Světové opery Tereziánským sálem. Účinkovali: L. Greinerová – soprán, A. Sedláček – klavír. Koncert z děl G. Rossiniho, W. A. Mozarta, G. Verdiho, G. Pucciniho a V. Belliniho. ● **5. 3. v 18 hod.** konáno requiem k 11. výročí úmrtí Karla Kryla. Účinkujícími byli studenti z Konzervatoře R. Deyla. Po skončení

v Klášterní restauraci se zpívaly Krylovy písně s kytarami. ● **19. 3.** oslavení sv. Josefa při konventní i večerní mši sv. ● **20. 3.** na Květnou neděli při mši sv. v 7.30 a v 9.00 hod. – svěcení ratolestí.

● **Skauti stále spolu.** 25. února 2005 konalo se ve Vojtěšce v klášteře setkání starých a mladých skautů u příležitosti devadesátých narozenin bratra Josefa Jelínka, jednoho ze zakladatelů břevnovského skautingu, po němž dostal skautský oddíl v klášteře název – Jeleni. Úvodní slovo měl převor P. Siostrzonek, ozvala se četná přání a pak už se rozproudila zábava. Podle záznamů Josefa Jelínka – Jelena – nejprve vznikl oddíl Legio Angelica v benediktinském klášteře v Emauzích, který vedl P. Metod Klement. Základem stále se rozšiřujícího počtu byl tzv. falanx složený ze 14 členů. Tito členové v roce 1934 absolvovali první výcvikový tábor na Slovensku v Beluši u Trenčianských Teplíc pod vedením P. Klementa a slovenského kantora a skautského instruktora Štefana Macka. Po přeložení P. Klementa do Břevnovského kláštera vznikla v roce 1936 družina Jelenů v Břevnově, která se rovněž rychle rozrůstala. Vznikaly další družiny, ze kterých byl ustaven v roce 1939 48. oddíl Legio Angelica, jenž byl uznán jako základ okresu tehdejší Prahy XVIII. Díky dobrému vedení i osobním znalostem P. Klementa vznikaly další oddíly nejen v Praze, ale i v dalších místech – Kolíně, Berouně aj. V Praze pak našli skauti L. A. nový útulek v Patronátu mládeže

na Malé Straně u Čertovky. Zde při zahájení byla velká slavnost – posvěcení praporu sboru skautů L. A., jemuž podle tehdejších zvyklostí byla za matku paní Eliška Junková, bývalá automobilová závodnice. Velké slavnosti se zúčastnili mnozí hosté m. j. i tehdejší opat Břevnovského kláštera dr. Dominik Prokop. V těchto letech měli břevnovští skauti řadu táborů: Kunkovice, Lnáře, Bechyně, až přišel první zákaz skautské činnosti od německé okupační správy. Skauti však nepřestali plánovat svoji další činnost po válce a také ihned obnovili svoje působení. Od r. 1945 do r. 1948 otevřeli tábory v Kynšperku a Mařenicích, až přišel druhý zákaz činnosti. Do politické práce Pioňra se ale členové oddílu Jeleni nezapojili. Scházeli se při různých výročích, vědí o sobě a dodnes sledují práci svých nástupců. Poslední setkání 25. února je toho dokladem.

● **Je nás zase o něco méně.** Přestože Praha 6 patří za lukrativní obvod – podobně jako Praha 1 – počet obyvatel pozvolna klesá. K 1. 1. 2004 evidováno 101 131 přihlášených

pokračování na str. 4

EKO-PATROL Papírenská 12, 160 00 Praha 6

- * odvoz odpadů a sutí kontejnerovými vozy LIAZ, AVIA, sklápěče MULTICAR
- * likvidace černých skládek
- * úklid komunikací a ploch, údržba komunikační zeleně

Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

Ráno sedlí do vlaku v poledne byli v Břevnově. Cesta z Budyšina v Lužici není daleká a tak za několik hodin středoškoláci z lužickosrbického gymnázia už jen tiše zírali na sochy svého slavného rodáka Matěje Jäckla k vůli kterému k nám přijeli: sochy stojí v bazilice a v průčelí chrámu vedle slunečních hodin.

pokračování ze str. 3

občanů, ale k 1. 1. 2005 o 4491 lidí méně, tedy 96 640 osob.

● **Výzva našim čtenářům.** V roce 2007 uplyne 100 let od vyhlášení Břevnova městem. Naše redakce společně s městskou částí Praha 6 by ráda k tomuto pěknému výročí vydala knihu o Břevnově, kde by byl zachycen život našich předků ve všech oblastech společenského života. Zajímají nás vaše paměti, místní organizace, vzpomínky prarodičů, fotografie, pohlednice, dokumenty. Chceme vás požádat o spolupráci, pokud vlastněte cokoliv o Malém a Velkém Břevnově, Tejně, Horní a Dolní Liboci, Sřešovicích, Řepích, Ruzyni a jiných oblastech v okolí – zda byste svoje archiválie nezapůjčili redakci listu, anebo je přímo neodprodali. Stanou se součástí archivu Břevnovana. Mgr. Pavel Krchov, zástupce listu, tel. 233 358 350.

● **Zprávy úřední (Bc. M. Šalek).** Nové záměry pro Centrum komunitních aktivit v Praze 6. Občanské sdružení Prev-Centrum ve spolupráci s komunitním programem radnice Prahy 6 „Zdravá šestka“ zahájilo 3. března 2005 provoz v nově zrekonstruovaných prostorách v Meziškolské ulici v Břevnově. Prostory, které otevřela místostarostka ing. Marie Kousalíková, se stanou zázemím pro programy o. s. Prev-Centrum, Centrum primární prevence a Centra komunitních aktivit Zdravá šestka. Rekonstrukci financovala radnice Prahy 6 a Magistrát hl. m. Prahy a díky tomu dochází k rozšíření poskytovaných služeb, zvýšila se možnost počtu jejich příjemců, zvětšily se možnosti oslovování rizikových skupin dětí a mládeže a dalšího rozvoje vzdělávacích akti-

vit pro pedagogy, rodiče i veřejnost. Součástí služeb je i hodnocení kvality a efektivity komunitního programu realizovaného na území Prahy 6 ve spolupráci s Psychologickým ústavem Akademie věd. V rámci projektu jsou zjišťovány údaje o stavu užívání návykových látek v cílové populaci žáků II. stupně v průběhu pěti let a vliv komunitního programu uskutečňovaného v Praze 6 na znalosti a postoje cílové skupiny. Do projektu je zapojeno celkem 25 základních škol: 16 škol z Prahy 6 a 9 škol z jiných městských částí, jako tzv. kontrolní skupina. S prvními výsledky výzkumného projektu je možné se seznámit na internetových stránkách www.evalnaceppp.cz, které jsou součástí projektu.

● **Oslavy 60. výročí ukončení druhé světové války** si radnice Prahy 6, tedy městské části s významnou vojenskou minulostí i přítomností (jedna z ulic vedoucích z Vítězného náměstí se jmenuje Čs. armády, v Praze 6 byly v minulosti postaveny vojenské objekty, např. budova Generálního štábu v Dejvicích, Kadetní škola na Hradčanech, Vojenský technický ústav v Dejvicích, Vojenský zeměpisný ústav, Domov čsl. Legionářů invalidů v Šárce aj.), připomene uspořádáním dvou významných akcí – výstavou o Pražském povstání a akcí Dejvická demarkační.

● **Výstava o Pražském povstání.** Výstavu připravuje radnice ve spolupráci s Vojenským historickým ústavem a návštěvníci se na ni mohou přijít podívat od 5. – 29. května do Písecké brány.

● **Dejvická demarkační.** Hlavní oslavy ale proběhnou 8. května na Dejvické třídě akcí s názvem Dejvická demarkační. Převážná část Dejvické třídy bude rozdělena na tzv. „demar-

kační zóny“ několika armád vítězných mocností (americká, ruská, anglická, francouzská), k nimž přibudou zóny československá a polská. Dominantami zón budou stany vyzdobeny národními symboly s restaurací, tanečním parketem a informačním střediskem. Před vstupem do zóny získá návštěvník „průkaz“, který, bude-li potvrzený razítkem ze všech demarkačních zón, bude slovosatelny. Nebude chybět ani centrální podium a dětská zóna.

● **Jedna velká promenáda.** Demarkační zóny budou dominantními místy oslav. Mezi-prostor mezi těmito zónami však bude vyplněn různými stánky s občerstvením. Díky tomu se Dejvická třída od 10 do 22 hodin změní v jednu velkou „promenádu“, kde na každém kroku bude možno potkat různé atrakce počínaje artisty, kejklíři, hudebníky, herci, loutkoherci, flašinetáři, provazochodci apod. Celý prostor využijí jak profesionální umělci, tak i amatérské zájmové soubory a kroužky, především z Prahy 6. Ve 14 hodin navíc proběhne pietní akt u Památníku čs. zahraničním vojákům, účastníkům II. sv. války, na Vítězném náměstí. Úderem 22. hodiny zakončí oslavy velkolepý ohňostroj přímo na Vítězném náměstí.

● **Pocta in-memoriam nebo mimořádné vydání novin.** Hlavní i doprovodný program oslav bude po celý den velmi pestrý (viz. internetová adresa <http://www.praha6.cz/aktuality/akce.php?ID=69>), nicméně za zvláštní zmínku stojí připravovaný portrét in-memoriam válečného hrdiny bojových letek RAF Josefa Františka, který se díky největšímu počtu sestřelených nepřátelských letadel stal nejlepším letcem Divize 303 RAF nebo radnicí připravované zvláštní vydání novin „Dejvická demarkační“, které budou retrospektivou roku 1945 a dne 8. května 2005 v Praze 6. V novinách nebudou chybět vzpomínky pamětníků na poslední válečné dny, fotografie nejen z konce války, ale právě také ze dne oslav 8. května 2005 apod. Mimořádné vydání novin budou ještě v podvečer v den oslav roznašet kameloti.

● **Kulturní komise.** 23. února jednala kulturní komise m. č. Praha 6 tak jako každý měsíc, jen její předseda PhDr. Tryml (ED) chyběl, byl nemocen, a stejně tak Ing. Vihan. Schůzi řídila místopředsedkyně paní Barochová (ČSSD) a projednávalo se několik zajímavých bodů. Potěšitelné předešlým bylo, že se komise shodla na pomoci břevnovskému fotbalovému manšaftu FC Dragoun Břevnov, jenž hraje III. ligu – nejvyšší soutěž v Praze 6, a dostal se z důvodu dědičických změn majitelů hřiště do role bezdomovců. Bylo doporučeno komisí prověřit využitelnost stávajících hřišť v Břevnově a okolí a současně schválena finanční pomoc na pronájem záložního hřiště Sparty na Strahově pro zápasy jarního kola. Jiným zajímavým bodem bylo projednání chystané repliky bitvy na Bílé hoře v roce 1620. K této zále-

STK • EMISE HOROMĚŘICE

**BEZ
OBJEDNÁNÍ**

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV - dovozy, přestavby

Jistab
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
– hranice Prahy 6

Po - Pá 6.15 - 18.00, So 8.00 - 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnost sjednání povinného ručení.

SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...

**Další služby
v areálu:**

- Čerpací stanice OMV
- Autoservis

žitosti byli pozváni i autoři scénáře akce a rozproudila se živá diskuse. Záměrem navrhovatelů produkce bylo přiblížit průběh historické šarvátky s doprovodným programem různých ukávek. Akce by se měla uskutečnit na Vypichu na předpolí Hvězdy a měla by přilákat minimálně deset tisíc diváků, přičemž bitevní výravy by se mělo zúčastnit několik set bojovníků včetně jízdy. Přestože jsou podobné akce u nás a také v Evropě oblíbené a dosti navštěvované, v komisi návrh nenašel jednoznačnou podporu, ba, muselo se hlasovat, zda se vůbec bude tato věc řešit. Zásadním problémem totiž je samotná historická skutečnost bitvy, takže výhrady členů komise byly ostré. Jednak se muselo vypustit ze scénáře slovo „oslava bitvy“, neboť pro nás Čechy to žádná oslava není. Česká vojenská porážka je stálým neuralgickým bodem sokolů a dělat na toto téma komerční show není vítané. Ani podrobný scénář nebyl k dispozici a bylo vyjádřeno znepokojení, zda by katolické vítězství nebylo zneužito, jak se tomu děje třeba v Severním Irsku. Ale ani návrh předkladatelů na ekumenickou bohoslužbu, sice mimo show, na nádvoří kostela Panny Marie Vítězné nepůsobí věrohodně, protože soustředěně vzpomenu na někoho s modlitbou a o kus dál dělat tyátr na stejné téma, je směšné. Přes řadu výhrad nakonec komise předběžně schválila konání bitvy s podmínkou, že bude předloženo podrobný scénář a pak se uvidí. Novodobá bitva na Bílé hoře by měla vypuknout v sobotu 24. září odpoledne a v neděli 25. září bude repete – přijďte, šavle a meče s sebou.

● **Co projednávala DIKOMISE:** Znepokojivá situace na Bělohorské! Na posledních dvou sezeních dislokační komise m. č. Praha 6, známé též jako DIKOMISE, byly projednávány nájem na nebytové prostory, stanovené městskou částí, které se ukazují jako příliš vysoké a zejména na Bělohorské je z tohoto důvodu několik obchodů trvale prázdných a v jiných se živnostníci stíždají dosti rychle, protože neutáhnu provoz. Příslušnému kapkou pro rmutný pohled byl asi kategorismus České spořitelny, která žádala prodloužení nájemní smlouvy své pobočky na Bělohorské 110 na dalších sedm let s tím, že chce investovat do kancelářů a nehodlá platit vyšší nájem, jinak odejde. Představa, že další velký nebytový prostor vznikne na Bělohorské, do kterého se nikdo nepohne, zřejmě dala vzniknout záměru přehodnotit sazby cenové mapy v Břevnově. Břevnovský živnostenský spolek o to ostatně usiluje už delší dobu, takže uvidíme a budeme informovat.

● **Studenti z Budyšína v Břevnově.** Skupina patnácti středoškoláků z lužickosrbského gymnázia v Budyšíně navštívila 25. února Břevnovský klášter a jejich cílem byla bazilika sv. Markéty a sochy svatých na bocích baziliky, které zde zhotovil barokní sochař Jäckel (Jakula), jenž byl lužickosrbského původu a nedaleko Budyšína se narodil. Studenti vylehli výklad benediktinského průvodce a pořídili si videozáznam pro školní potřeby. Barokní mistr Jäckel, který působil v Praze, zhotovil také některé sochy na Karlově mostě, a tak z kláštera se studenti odebrali na Malou Stranu, kde navštívili Karlův most i Lužickosrbský seminář aj., aby co nejlépe poznali dílo svého nejznámějšího rodáka. Skupinu vedly dvě profesorky a průvodkyně, která studovala v Praze, a dobře ovládala češtinu. Sympatické bylo zjištění, jak je lužickosrbský jazyk blízký češtině a jak si po chvíli vzájemně obstojně rozumíte. Jedna z kantorek potvrdila, že je jim čeština srozumitelnější než kmenová srbsčina na Balkáně. Skupina studentů u nás strávila víkend a bydlela na koleji Kajetánka.

● **Výzkum stavu ptáků** v Břevnově bude zahájen na jaře. 25. února navštívil předpolí kláštera ornitolog Mgr. Lukáš Viktora z ne-

vládní organizace Ochrana fauny, aby se zastupcem naší redakce probrali možnosti osazení budek pro špačky, kteří po léta sídlili v dutinách pokácených vrb na břehu Pivovarského rybníka. Dohodnut však postup, že nejprve se provede výzkum stavu ptactva v Břevnově jako pilotní program pro Prahu 6 a podle toho se zvolí množství budek, které nemusí být pouze pro špačky. Současně požádána Komise životního prostředí m. č. Praha 6 o schválení příslušného grantu a požádání břevnovští skauti o spolupráci. Budeme informovat.

● **Z Liboce (E. M.)** Na počátku února se konal Místní sněm ODS společně Místního sdružení Petřiny a Břevnova, za hostování poslance parlamentu ČR p. Nečase. Sněm řídila p. M. Kousalíková, ale zúčastnili se ho zastupitelé ODS p. Blažičková, p. Krchov, p. Vihan a p. Záruba. Sněm se zabýval vlivem „velké“ politiky na místní polohy, dále se diskutovalo a přijímaly náměty pro politické působení v místech dole. Sněm předal poděkování poslancům PČR ODS za dobrou práci ve vysoké politice.

● **Bydlení pod Hvězdou** (investor Hochtief) ukončil stavbu nových domů a začátkem února již byla stavba připravena pro kolaudaci. Areál opatřen vtrátnicí, vydlážděný dvůr a místa pro parkování stěhujících se nových nájemníků. Informační tabule před areálem uvádí, že již 60 % bytů bylo prodáno. Zůstalo torzo historické brány Zelenkova statku. Pravděpodobně by mělo být opraveno jako památka.

● **Nic netrvá věčně** a tak se stalo, že automat tramvajových lístků na konečce Petřiny se porouchal. Po třech dnech byl opět uveden do provozu. Jeho výpadek je nenahraditelný, neboť novinový stánek lístky neprodává.

● **Z rozhlasu, novin** jsme slyšeli o Fondu česko-německé obnovy. Je to organizace, jejímž účelem je působit na překonání vztahů vzniklých historií. Stojím u kostela Sv. Fabiána a Šebestiána v Liboci a ejhle z Domova Svaté rodiny v Liboci vyjíždí mikrobus s nápisem Fond česko-německé obnovy. Na mysl se vtírá otázka, má někdo z Fondu postižené dítě anebo je v Liboci nějaký případ na řešení, jimž se obě strany zabývají?

● **28. února v pondělí** se započal stavební ruch na Reзиденční čtvrti v Liboci. Roční přeřazení bylo způsobeno archeologickým výzkumem. Nyní se na pozemku objevily 3 buldozery, 2 rýpadla, byl znovu postaven ocelový most přes Litovický potok. Zeminu bagrují, hrnou a převážejí pracovníci firmy LESING plus s. r. o. z Plzně. Vše se připravuje na položení keramických kanalizačních trub průměru 400, 300 a 200 mm.

● **Procházím se po Liboci** v sobotu 15. h a najednou na rohu ulic V domcích Sbřhává, kde se vzala tu se vzala, se postavila vrtná souprava fy Jiří Bartek, vrtané a kopané studny. 1 m od chodníku vyvrtá díru do asfaltu o průměru 180 mm, do hloubky 40 cm, odeberou vzorek zeminy, díru zasypou a jsou během půl hodiny pryč.

● **Na Petřinách** naproti Delvitě byla otevřena nová odpolední Vinoteka u Markéty.

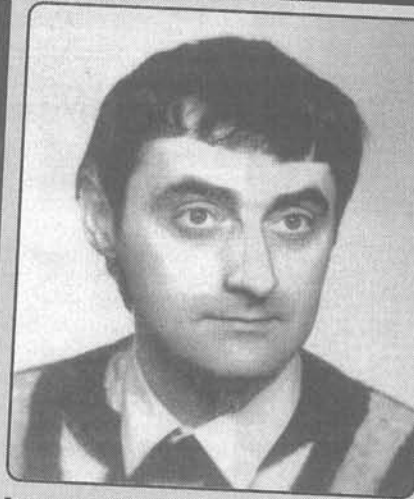
● **Na Libocké 34** pokračovala výstavba komerčního domu firmou STEP. Nyní se již dům zakrývá krovem. Dominantou stavby je vysoký jeřáb, čnící k daleko viditelnému obzoru na severní straně Bílé Hory.

Naše poznámka

Z českých vesnic v rumunském Banátě

Už řadu let se každé dva roky koná v některé z krajských vesnic folklórní festival našinců, který je velmi oblíben a sejde se na něm vždy nejméně tisíc lidí. V roce 1995 festival navštívil dokonce i tehdejší český ministr

PORTRÉT listu

Ing. Václav Jandáček

(ročník 1951) je z Břevnova a za několik let si připomeneme sté výročí života a práce členů rodiny v této části Prahy. Josef Jandáček byl spolu s Nonrepem první, kdo provozoval biograf, takže Břevnováci už od roku 1911 mohli v místní kultovní hospodě Stodole sledovat nejnovější kusy filmového plátna. V letech 1929 – 30 postavil Josef Jandáček v Břevnovské (Tomkově) ulici velký dům, kde byl jeho známý biograf Ideal, později Radost. Jandáček mladší byl strojní inženýr, zaměstnanec slévárny bratru Bouřových ve Vokovicích a ing. Václav Jandáček je stavař, který se specializuje na rekonstrukce stavebních a technických památek. Jen v poslední době má co do činnosti s rekonstrukcemi domu Na Můstku, Malé Straně, na Drinopolu či Závěrce, s rekonstrukcemi původních vodních elektráren Přelouč, Práčov, ale i s výstavbou nové elektrárny na řece Treska v Makedonii, s rekonstrukcí původního leteckého majáku na letišti ve Kbelích atd. Atelier Václava Jandáčka v Břevnovské 5 poskytuje také stavební poradenství, ale silnou náklonnost k historickým památkám tady vidíte na každém kroku – ve vestibulu domu staré modely, v pracovním itenářů předložených návrhů na rekonstrukci původních budov Rakony Rakovník, Kaucuku Kralupy, umístění oběžného kola turbíny před Technické muzeum na Letné, rekonstrukce Kneislavky aj. Ing. V. Jandáček je členem Domácké rady Klubu Za starou Prahu, členem břevnovského živnostenského spolku. Ve volném čase se věnuje cestování, zahrádkaření a studiu dějepisu techniky a stavitelství. Celý atelier je vlastně velká krásná galerie obrazů technických děl v krajině: domů, mostů, zdymadel a dílen v 19. a zač. 20. století. Jen ten Jandáčkův biograf už nepůjde a před kinem se nesejdeme jako dřív. To už je pryč.

zahraničí Zeleniec v rámci své návštěvy Rumunska. Od té doby uplynul jistý čas a tamější krajané v produktivním věku v mnoha případech odešli do Čech za prací. Což o to, jsou plní, šetřiví, já jim přeji ze srdce. Je mi však líto školních a předškolních dětí, které vyrůstají v českém prostředí rodiny a školy a dosti těžce nesou odchody svých velkých kamarádů a dospělých do „ciziny“. Cítí to stejně jako nejstarší lidé – stále oslabování základního kolektivu vesnice. A to je pocit velmi trnitý a mnohokrát to vyjádřili ve svých školních slozích. Ale i nás v Čechách trápí opuštěné domy v krajských vesnicích, protože jejich počet se stále zvláští. Letos by měl být opět krajský festival a už se ani nedodrží kolečko pořádatelů vesnic, protože nejsou lidé na organizování náročných víkendových akcí, jejíž příprava vyžaduje dlouhé týdny práce. Ač by měl festival být v květnu, doposud se nic bližšího neví, zda vůbec bude. O to je pomýšlení nad krásnými krajskými vesnicemi daleko v horách na Balkáně smutnější. Mgr. Pavel Krchov

INFORMACE

Umístění velkoobjemových kontejnerů v roce 2005

publikováno:
od 10. 2. 2005 do odvolání
informuje:

Odbor péče o prostředí

Stejně jako v loňském roce pokračuje bezplatný svoz domovního odpadu pomocí velkoobjemových kontejnerů, které budou postupně k dispozici ve všech oblastech Prahy 6. Kontejnery budou zaváženy v pondělí během dne (nejpozději do 14.00 hodin), celé úterý zůstanou na stanovišti s případnou výměnou a ve středu dopoledne budou odváženy. Případné informace Vám podají pracovníci odboru péče o prostředí pí Pokorná – tel. 220 189 902 a pí Hanušová – tel. 220 189 311.

14. 3. – 16. 3., 16. 5. – 18. 5., 29. 8. – 31. 8.

1. Terronská x Albánská
2. Terronská x náměstí Interbrigád
3. Českomalínská x Juarézova
4. Krupkovo náměstí – u kostela
5. Puškinovo náměstí x Českomalínská
6. Terronská x Verdunská
7. Čs. armády x Eliášova
8. Na hutích x Národní obrany
9. Dejvická x Jaselská x Čkalova
10. Kafkova x Buzulucká
11. Dejvická – nádraží
12. Na valech x K Brusce
13. Pod kaštiny x Srbská (dle možnosti)
14. Velvarská x Kanadská – k separaci

4. 4. – 6. 4., 30. 5. – 1. 6., 12. 9. – 14. 9.

1. V Šáreckém údolí před dům č. 84/1444
2. Jenerálka – u hospody
3. Soborská x Nad Sárkou
4. Na Kuthence x Na čihadle
5. Na viničních horách x Na Karlovce
6. Nad Šárkou x Na Kuthence
7. Nad Šárkou x Na Beránce
8. Na pískách x Sušická
9. Vostrovská x Na Pernikářce
10. Vostrovská x Horoméřická
11. Tobručká u č. 23 – k separaci
12. Arabská před MŠ – k separaci
13. V Podbabě (na chodník před č. or. 24)
14. U dejvického rybníčku x Na rozdílu
15. U mrazíren (4. 4. – 6. 4., 12. 9. – 14. 9.)
Roztocká (pouze od 30. 5. do 1. 6.)

18. 4. – 20. 4., 13. 6. – 15. 6., 3. 10. – 5. 10.

1. Dělostřelecká x Slunná
2. Dělostřelecká x Spojená
3. Cukrovarnická x U laboratoře
4. Macharovo náměstí
5. Pod vyhlídkou mezi č. or. 4 – 6
6. Cukrovarnická x V průhledu
7. Pod novým lesem x Nový lesík
8. Sibeliova x Farní
9. Na Petynce (proti autobazaru)
10. U V. baterie x náměstí Před bateriemi
11. Ve Střešovičkách x Pod Andělkou
12. U vojenské nemocnice x U III. baterie
13. Sibeliova x Na Hubálce (před zeď č. 23)
14. Na bateriích u č. 27
15. Sartoriova x Anastazova

2. 5. – 4. 5., 27. 6. – 29. 6., 17. 10. – 19. 10.

1. Parlérova x Myslibekova
2. Pod Královkou x Nad Kajetánkou
3. Liborova x Šlikova
4. Pod Drinopolem x Mládeže
5. Bělohorská x Kochanova
6. Kutnauerovo náměstí
7. Břevnovská – vedle kina
8. U Ladronky x Dvořeckého (parčík)
9. 8. listopadu x U kaštanu
10. Šultysova x Pětipeského
11. Říčanova x Řečického

12. Hošťálkova x Štefkova
  13. U Ladronky x Oddělená
  14. Za oborou x Pozdeňská
  15. Bolívarova x Na břevnovské pláni
- 21. 3. – 23. 3., 23. 5. – 25. 5., 5. 9. – 7. 9.**

1. Šárecká x Na pískách
2. Krohova x Nad lesíkem
3. Matějská x Průhledová
4. Fragnerova x Na ostrohu
5. Na Fišerce x Na Špitálce
6. Na Míčance x Na Klimentce
7. Zengrova x Na Kvintusce
8. Šárecká x Mydlářka
9. Studentská x Zikova
10. Flemingovo náměstí – parkoviště
11. Velflíkova x Jugoslávských partyzánů
12. Kolejní x Zelená
13. Koulova x Čínská
14. Ve struhách x Šestidomí
15. Ve struhách x Jednořadá

11. 4. – 13. 4., 6. 6. – 8. 6., 19. 10. – 21. 10.

1. Africká x Kamerunská
2. Africká x Etiopská
3. Kladenská x K lánu
4. V středu x Na Volánové (trafo)
5. V Nových Vokovicích x U vokovické školy
6. Za vokovickou vozovnou x U kolejí
7. Evropská x Přední
8. U silnice x Ke Džbánu
9. Vlastina x U silnice
10. Vlastina x Častavina
11. U kolejí x U stanice
12. Ciolkovského č. 849 – k separaci
13. Radistů x Navigátorů
14. Kladenská x nám. Bořislavka
15. José Martího (11. 4. – 13. 4., 19. 10. – 21. 10.)
Osamocená (pouze od 6. 6. do 8. 6.)

25. 4. – 27. 4., 20. 6. – 22. 6., 10. 10. – 12. 10.

1. Brixihova x Rejchova
2. Na Větrníku x Dusíkova
3. Na okraji x Na Větrníku
4. Na okraji x Čilova
5. Na okraji x Polní
6. Na Petřínách x Křenova
7. Nad alejí x Šantrochova
8. Nad alejí x Brunclíkova
9. Brunclíkova x Na klášterním
10. Zeyerova alej x Nad alejí
11. Heyrovského náměstí (u obchodu)
12. Sestupná x V domcích
13. Nad stanicí – proti č. or. 3
14. Kladenská x Alžírská (proti škole)

9. 5. – 11. 5., 22. 8. – 24. 8., 24. 10. – 26. 10.

1. Malobřevnovská x Falcká
2. Haberfeldova x Anhaltova
3. Moravanů x Libovická
4. Pod mohylou x Chrástanská
5. Chýňská x Zličinská
6. Ve višňovce x K mohyle
7. Staré náměstí
8. Kralupská x Dobrovízká
9. Náměstí Čs. povstání
10. Stochovská x Třebonická
11. Ruzyňská x Ledecká
12. Ruzyňská x Únětická
13. Pelikánova u potoka za domem č. 115/4
14. Netřebská x Na Jivínách

POLICIE HLEDÁ SVĚDKY! Pražská policie hledá svědky dopravní nehody, která se stala ve středu 16. února 2005 dopoledne v Praze 6. Neznámý řidič v Thákurově ulici naboural automobil Škoda Fabia s poznávací značkou 1A3 5707. Případní svědci mohou policii informovat osobně na dopravním inspektorátu v Kongresové ulici 2 v Praze 4 nebo telefonicky na čísle 974 825 703, případně na tísňové lince 158.

ZMĚNY V DOPRAVĚ! Pražany čekají některé změny v hromadné dopravě. Vybrali jsme takové, které se týkají občanů Prahy 6: **Od 6. 3. 2005 se na hodinu prodlouží interval noční linky číslo 502,** která jezdí z Dejvic do Suchdola. *O něco dříve než nyní budou lidé čekat ve špičkách pracovních dnů na autobus číslo 176,* který jezdí z Karlova náměstí na Strahov. **V oblasti Suchdola bude posílen provoz linky číslo 107, omezení naopak čekají autobus číslo 147.** O změnách informovala společnost Ropid, která dopravu organizuje.

Michal Flegl:

Architekt Alois Kubiček a OŘECHOVKA

Ing. arch. Alois Kubiček (1887 – 1970), přední historik české architektury, je spjat s Ořechovkou hned dvakrát. Zde totiž ve své vile v Cukrovarnické ulici č. 11 prožil podstatnou část života, od druhé poloviny dvacátých let až do své smrti, a tady v jeho pracovně vznikaly knihy a studie k dějinám architektury zejména pražské i aktuální památkářské články.

Patřil také k výrazným osobnostem této zahradní čtvrti. Méně je již známo, že se na vzniku Ořechovky také podílel, ať již jako teoretik urbanismu, či jako organizátor. Vilová kolonie Ořechovka vznikla v souvislosti s vytvořením Velké Prahy po roce 1918 jako důsledek teorie „zahradních měst“ anglického teoretika E. Howarda. Kubiček redigoval publikaci „Velká Praha“, vydanou již roku 1921, v níž vložil své názory na novou zástavbu a její začlenění do krajinného rámce a do celku životního prostředí. Problém Velké Prahy chápal jako problém osídlování krajiny jednoho zájmového charakteru, poskytl jí příležitost k uvědomělým osidlovacím akcím. Praha pro něho „byla vždy městem života a vývoje a tudíž vždy proměnami doby ohrožena“, tak nabádal k citlivému přístupu k novému urbanistickému a stavebnímu rozmachu. Jako tvůrčí architekt se teoreticky zabýval otázkou zahradních měst budoucnosti, nejen v souvislosti s Ořechovkou. V praxi se také autorsky podílel na tvorbě pokusné kolonie rodinných domků v Nové Pace.

V druhé etapě výstavby Ořechovky ve dvacátých letech vznikala v sousedství kolonie Státního stavebního družstva další vilová družstevní zástavba. A. Kubiček, tehdy úředník Magistrátu hl. m. Prahy, se stal předsedou stavebního družstva magistrátních zaměstnanců. Díky jeho organizačnímu úsilí bylo tímto družstvem v rychlém tempu zaštváno území ohraničené ulicemi Cukrovarnická, Východní a Špálova (pův. Karlíkova). Zde si také Kubiček postavil zmíněnou vlastní vilu. K dějinám moderní architektury přispěl Kubiček, opět v souvislosti s Ořechovkou, knižní monografií věnovanou dílu arch. Bohumila Hyspšmana, svého přítele a ořechovského souseda (kniha vyšla roku 1961). Ten kromě mnoha vynikajících architektonických děl v Praze (např. architektonické podnoží Emauz s komplexem budov ministerstev) i mimo ni, je projektantem vilek z první etapy výstavby Ořechovky po roce 1919, jižně od Ústřední budovy (kolem ul. Na klínku). Hyspšman podle svého projektu také postavil vlastní vilu v ulici U laboratoře (čp. 565), považovanou dnes za významnou památku novodobé architektury.

Pokud jde o dějiny novodobé architektury, pak se Kubičkově dlouhodobě badatelské pozornosti těšilo též architektonické dílo Josefa Žitka. Přispěl tak řadou zásadních studií k umělecko historickému zhodnocení jeho tvorby (zvl. Národní divadlo), tak i k sledování širších kulturně historických souvislostí. Do dějin moderní architektury dále patří Kubičkovy stati o díle Josefa Gočára.

K mimopražské tematice se soustřeďují pojednání k městu Kubičkových mladých let – Hradci Králové – vrcholící knihou „Hradec Králové – město českých královen“ (1939). Již před válkou však Kubiček začal se zpracováváním nejzávažnějšího okruhu svého badatelského zájmu, který tvořily pražské památky. První z nich byla Betlémská kapele, jež zůstala natrvalo ve středu jeho zájmu a zpopularizovala Kubičkovu jméno v širší kulturní veřejnosti. Kubiček začal se stavebním průzkumem této památky již roku 1919, po návratu z 1. světové války. Průzkum, prováděný pod záštitou Společnosti Husova muzea, překvapivě prokázal, že kaple zůstala v podstatných částech zachována, a odhalil několik zbytků z ní. Zhodnocení výsledků výzkumu provedl Kubiček v publikaci „Betlémská kapele. Její dějiny a dochované zbytky“ (1920). I nadále sledoval Kubiček osudy zbytků kaple a snahy o jejich rekonstrukci. Podílel se výraznou měrou na průzkumných a obnovovacích pracích po roce 1948, stejně jako při úpravě sousední Nazaretské koleje. Završením Kubičkovy úsilí na tomto poli je monografie „Betlémská kapele“ z roku 1953, která se v roce 1960 dočkala třetího vydání a patří dodnes k základním monografiím o této památce.

Po 2. světové válce umožnil rozvinutí literární tvorby A. Kubička jeho odchod do výslužby (po léta pracoval ve vedoucí funkci, jako vládní rada, na tehdejší Ministerstvu veřejných prací). Tehdy shrnul výsledky svých archivních a technických výzkumů, přispívajících k objasnění otázek datace a autorství pražských paláců. Tak vznikla dočasně základní kniha „Pražské paláce“ (1946). V souvislosti s přestavbou Strahovského kláštera na Památník národního písemnictví se Kubiček zúčastnil výzkumu rozsáhlých románských zbytků v tomto areálu. Jeho výsledky, prohloubené opět studiem archivních pramenů, uložil spolu s dr. Dobroslavem Libalem v knižním pojednání (z roku 1955), představujícím důležitý přínos pro poznání stavebního vývoje nejen Strahova. Podobného charakteru a významu je také další Kubičkovou knižní monografie věnovaná komplexu Karolina (1961). Převážnou část této publikace tvoří Kubičkovy kapitoly o stavebním vývoji Karolina a historických univerzitních budov. Jestliže již dříve zajímaly Kubička životní osudy Antonína Langweila, tvůrce známého modelu Prahy z počátku

19. století, pak se tento model stal předmětem Kubičkovy studia a dočkal se souborného zhodnocení v reprezentačně vypravené publikaci (1961). Pražským památkovým objektům je též věnována Kubičkovou pozoruhodná kniha „Stará Praha v nové kráse. Obnovené památky pražské“ (1957), shrnující v populárním přehledu a to velmi instruktivně pozitivní výsledky snah o záchranu některých významných pražských památek v minulosti. Poslední Kubičkovou knižní prací je „Barokní Praha v rytinách A. B. Wernera“ (1966).

Náš pohled na životní dílo A. Kubička v celé jeho mnohotvárnosti by však zůstal neúplný, kdybychom připomenuli pouze jeho práce badatelské a literární. Stranou pozornosti v žádném případě nesmí zůstat Kubičkovy aktivity na záchranu kulturních památek. Vedle svých úředních funkcí iniciativně působil již před válkou ve výboru pro obnovu Karolina, ve správním výboru hradu Karlštejna a ovšem zejména v Klubu Za starou Prahu. Klubovním funkcionářem se stal již roku 1911, byl předsedou technické komise a na přelomu padesátých a šedesátých let vykonával funkci předsedy Klubu. V praxi se Kubiček zasloužil o zachování řady památkových objektů v Praze. Svými publicistickými projevy, výstřehy, ale též pozitivně zaměřenými rozklady a návrhy na vyhovující řešení, ovlivnil a usměrnil nemálo stavebních akcí, dotýkajících se existence pražských i mimopražských památek. Uvedme jen ve výběru aspoň jeho iniciativní péči o zachování sgrafit na domě U minuty a na Hradčanské radnici, zajištění románských substrukcí v domech v Karlově ulici či úsilí o obnovu interiéru Žitkova Rudolína. Kubiček patřil ke stálým přispěvatelům Věstníku Klubu Za starou Prahu již od jeho prvního ročníku v roce 1910. Tento časopis se mu stal hlavní tribunou k publikování aktuálně památkářsky zaměřených článků. V obdobném duchu však psal také do denního tisku a do dalších časopisů. Když Klub Za starou Prahu začal v polovině padesátých let vydávat sborník Ochrana památek, podílel se Kubiček výrazně na jeho redigování a byl jeho horlivým přispěvatelem. Svými aktivitami, v nichž neúnavně pokračoval doslova až do své smrti, arch. A. Kubiček splnil vrchovatě své kredo: „Památkář nikdy neodchází do penze.“

VČELAŘI V PRAZE 6 NYNÍ

V Praze 6 bydlí a včelaří celkem 61 včelařů. Kromě toho v Praze 6 žije 14 včelařů, kteří mají svá včelstva mimo Prahu a za včelstva každý týden dojíždějí. Mimo to jsou ještě 3 včelaři, kteří v Praze 6 sídlí, ale mají tady svá včelstva.

Snůškové poměry jsou v Praze 6 poměrně dobré. Jejich základem jsou větší celky souvislé zeleně např. Královské zahrady, Petřín, obora Hvězda, Šárka, Jenerálka. Kromě toho jsou tady rozsáhlé vilové čtvrti s ovocnými stromy a drobné zahrádky. K tomu je nutno připočítat i velké plochy vzrostlé městské zeleně, kde jsou zastoupeny zejména pro včely nektarodárné jívce, akáty a lípy.

Tento přehled ukazuje počet včelařů v jednotlivých částech. Suchbát 13, Břevnov 7, Střešovice 6, Šárka 6, Nebušice 6, Ruzyně 4, Jenerálka 3, Lysolaje 2, Baba 2, Podbaba 2, Hanspaulka 1, Sedlec 2, Vokovice 2, Petřiny 2, Řepy 2, Přední Kopanina 2.

Výhoda takového rozmístění je v tom, že koncentrace včelstev není vysoká a tudíž nehrozí převčelení, které snižuje výnosy jednotlivých včelstev. Na druhé straně to ale umožňuje snadnější přenos nemocí včel, zejména nebezpečné varoázy.

Minulý rok byl pro mnohé včelaře extrémně rojivý. Po mimořádně příznivém roce 2003 došlo ke snížení výnosů, ale i tak byl průměrný výnos 20,2 kg ze včelstva dlouhodobě nadprůměrný. Vyprodukovaný med, který je velmi kvalitní, slouží především ke spotřebě v rodinách. Přebytky prodávají včelaři tzv. přes dvůr známým a zájemcům nejen za nižší ceny než jsou v obchodě, ale v nesrovnatelně lepší kvalitě. Podle České potravinářské inspekce je část medu v obchodech nekvalitní. Zhroucení výkupu medu ze včelařů v Praze 6 dotkl jen nepatrně. Nastalo rozhodnutím EU uvolněním dovozu medu z Číny za velmi nízké ceny. Již třetím rokem je v podstatné části Prahy 6 karanténa kvůli moru plodu. Karanténa znemožňuje postíženým včelařům opět včelařit, protože museli nemocná včelstva i s úly spálit. Nejvíce byli postiženi včelaři v Liboci, Veleslavíně a Přední Kopanině.

Ing. Václav Smělý, Jednatel zákl. organizace ČSV

Ze vzpomínek nejstarší generace

Hned jak zmizí sníh a oschnou cesty, už mi to nedá. Chodím kolem kola, pak ho bafnu a vyjedu. Co na tom, že jenom do Hvězdy nebo jen kolem, kde je klid. Na silnici už nechci kvůli bezohlednosti řidičů a pro hustý provoz, ale přesto ji mám nejraději: silnice a kolo – to je můj celý život.

Miloslav Loos z Břevnova, narozen 20. ledna 1914

Táta měl smůlu. Byl ročník 1888 a sotva přišel po tříleté vojné domů, oženil se, udělal parchanta – jak se tehdy říkalo – totiž mě, a už musel do války. Otec se ale ničeho nebál, od mládí sportoval v břevnovském Sokole a nebyl žádný ulejvák: v boji byl třikrát zraněn, vyznamenán stříbrnou medailí, kdy přivedl do zajetí 20 Itálů. Sloužil u pražských dvacátých osmých a když přišel na dovolenou ze zákopů, hned jsem měl bratra Jaroslava, který se narodil v roce 1916. Asi od otce jsem získal nebojácnost a vztah ke sportu, protože po válce jsme chodili s otcem do břevnovské sokolovny pravidelně. To tam cvičila generace našich předků: Klaus, Loos, Trajtner, Jednorozec, Rak a jiní a dobře vzpomínám na jejich sestavy a veletoce. Sokolovna jenom duněla cviky a povely: tělocvičný postoj zaujmout, nářadí, nářadí... Kampak vlastně chodí dnešní otcové? – Sokolství a vlastenečství jsem vstřebal zcela samozřejmě protože bylo doma. Já jsem se narodil v Břevnově ve Fastrově ulici, tenkrát se tam říkalo v uličkách. Dědeček Loos měl na rohu dnešní ulice Heleny Malířové a Bělohorské kožešnický obchod, takže otec byl po něm vyučen kožešníkem, ale po válce se nám moc nedařilo. Otec musel zedničit na stavbách, aby uživil nás, dva kluky. Ve dvacátých letech dědeček Loos zemřel na zápal plic a otec převzal obchod: šil čepice, límce, rukavice, štuclý, kožichy a naše situace se postupně zlepšila. Přestěhovali jsme se do domu, kde byl náš obchod a současně byt. Do ulice byl krám, pak dílna, kde se i spalo a kuchyně. Tak to bývalo: většina živnostníků žila skromně. Do školy jsem chodil do Jubilejní – dnešní ZŠ Marjánka a pak do Malostranského gymnázia. Učil jsem se snadno a dobře, takže jsem neměl s ničím problémy a o to více času mně zbývalo na sportování. Tehdy bylo velkou módou kolo, a který kluk kolo neměl, byl ztracen. S kolem souvisely výlety a závody všeho druhu. Také v Břevnově už byl letitý cyklistický klub, který měl své prostranství v blízkosti Fastrovy ulice, dnes to místo není, stejně jako zmizela pěkná budova a hospoda U Štraubů, kde se břevnovští cyklisté scházeli, neboť hostinský pan Štraub byl velký fanďa cyklistiky a motorismu. Později byl cyklistický klub u klášteřa a u Maršíkovy vily v ulici Na Větrníku, kde jsou dnes garáže.

Tehdejší Mekkou cyklistického sportu v Praze byla Letná, kde stál betonový ovál dlouhý tisíc sto metrů a kde se konaly velké závody. Tam jsme se jezdili dívat kluci z Břevnova, já, Běda Šlapánek, Bohouš Šafařík, Tonda Volek a jiní a tam jsem doživotně propadl cyklistice, protože tam také jezdil a vítězil tehdejší mistr republiky ing. Josef Šídlo, který byl rovněž z Břevnova a byl naším vzorem. Šídlovi bydleli na Bělohorské vedle Magistrátu, starý pan Šídlo byl místní truhlář, kterého jsem také samozřejmě znal. Netušil jsem ale, jak jeho syn výrazně ovlivní můj život. Maturitu jsem složil v roce 1932 a vstoupil na grafickou školu. Po jejím absolvování jsem se stal typografem a získal místo ve Vichnerově tiskárně, která byla ve dvoře Kaštanu. To mně vyhovovalo, byl jsem doma a blízko silnic z Prahy, které jsem potřeboval.

Svoji cyklistickou dráhu jsem začal s těžkým cestovním kolem zn. Sochor z Unhoště, které bylo vlastně otce. To jsem si půjčoval s ním jezdil na Letnou a na klukovské tréninky, ale moje první závodní kolo bylo francouzské značky Sikker bez přehazovačky a ještě později anglické závodní Chaterlee s přehazovačkou, které stálo 3 tisíce korun a to už byly velké peníze na kolo pro skutečné závody. Ve dvacátých letech se jezdila řada tzv. vyhledávacích závodů, kde se hledali nadějní cyklisté. Bylo to skvěle vymyšlené: mladí kluci měli možnost závodit a na každém takovém závodě byli i hledači talentů. Tak jsem to zažil i já. Moje cyklistická kariéra začala ve čtrnácti le-

Fenomenální cyklista „Milda“ Loos z Břevnova pro kterého bylo prvních 200 km zahřívací kolo. Až potom začal, jak říká, dýchat a šlapat jako stroj. Na snímku s bronzovou olympijskou medailí z Berlína 1936, které se ještě nevěšely na krk, ale byly v krabičkách. Je jediným žijícím účastníkem této olympiády u nás.

tech v roce 1928, kdy jsem zvítězil v závodě Praha – Lány – Prahá, (kde ovšem jeli senioři i junioři) a přihlásil se k vyhledávacímu závodu Praha – Beroun – Praha, který startoval v Košicích. Když jsme se vraceli zpět, v Loděnicích se nás několik utrhlo od pole závodníků, mě to ale nestačilo a v kopci jsem zkusil ujet. Nepovedlo se mi to. Závodní pole nás dostihlo a v cíli jsem byl třetí. To jsem nevěděl, že můj nástup v Loděnicích sleduje ing. Josef Šídlo, který ke mně v cíli přistoupil a řekl: „Nechceš, abych tě trénoval? Všiml jsem si, jak jedeš.“ Pozval mě do známé břevnovské hospody U Lankašů, kam chodil hrát, neboť kromě mistra republiky v cyklistice byl také přeborníkem Prahy v kulečnicku. – Domluvíli jsme se rychle: lepšího trenéra jsem si nemohl přát.

Ing. Josef Šídlo patřil mezi špičkové české závodníky dvacátých let, který byl několika násobným mistrem závodů na 1 km a na 50 km. Kromě sportovního nadání to byl strateg a mě naučil při závodě myslet. Jezdil a současně trénoval cyklistický klub SK Karlín, kam mě ihned přetáhl, a který se pravidelně zúčastňoval republikových závodů, kde jezdila silná družstva Sparty, Slávie, VC Vpřed a venkovských měst. Ing. Josef Šídlo byl také silná organizační osobnost. V roce 1930 založil Vysokoškolský cyklistický klub, do kterého vstoupili někteří závodníci z Karlína, vysokoškoláci, a také já. Tento klub, jež měl na dresu přes prsa velké V, existoval až do roku 1940, kdy byl přejmenován na Národní sportovní klub a vedl ho státní rada Snirch. Zde jsem prožil svoje nejlepší léta.

Mistrovské cyklistické závody o titul se za I. republiky jezdily v letní sezóně od května do konce srpna a pořádalo se šest nebo sedm závodů. První byl v květnu Praha – Pardubice – Praha (240 km), koncem května byla stopenáctá Praha – Mladá Boleslav – Praha, třetí se jezdila Masarykův okruh v Brně, čtvrtý býval okruh v Trnavě, pátý Praha – Karlovy Vary – Praha a šestý Praha – České Budějovice – Praha. Sedmý někdy byl vyhlášený, někdy ne.

Od konce dvacátých let jsem snad nevynechal žádný cyklistický závod, získal vítězství nebo řadu pěkných umístění a dostal se do špičky československé cyklistiky. V té jsme se znali vesměs všichni: ti starší, co jezdili před námi – Šídlo, Haupt, Hradec nebo vrstevníci Lošek, Rozvoda, Jakl, Sekuja, Konárek a jiní. Nebylo to ale zadarmo. Tím, že jsem pracoval u Kaštanu, jsem měl sice vlastní příjem, ale jiní v oddělech měli své sponzory a mohli se plně věnovat pouze sportu. Měl jsem pochybnosti, že málo trénuji a začal si „ordinovat“ třířázkové tréninky. Ráno jsem vstával ve tři a jel jsem okruh 70 – 80 km na Slaný a Nové Strašecí a zpět do Břevnova a do práce. V poledne jsem si místo hodinového klidu u oběda zkusil spurty na silnici Vypich – Bláh Hora a po práci už čekali kluci z Břevnova a dali jsme si stovku. Když pak přišel závod byl jsem místo natrénovaný, vyčerpaný. Až na doporučení sportovního lékaře doc. Šmída jsem musel tréninkové dávky snížit, aby se mi forma začala vracet. Můj nejsilnější zbraní byly spurty, které jsem neustále trénoval.

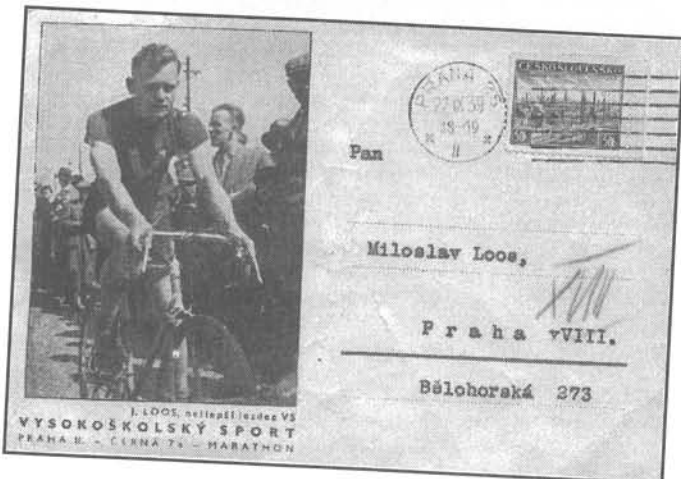
350 m před cílem – to byla moje vzdálenost – jsem nastoupil do finálního spurtu a měl to spočítané, že se mi soupeři v cílové pásece dostali tak na úroveň zadního převodu kola. To mě naučil Ing. Šídlo, který si mě velmi oblíbil a rád mi udělal i gesto. Např. začátkem třicátých let jsem jel závod Plzeň – Přeštice – Plzeň, který jsem vyhrál, protože byl Ing. Šídlo na vojenském cvičení. Rok na to jsme jeli oba, oba mezi předními jezdci. Před cílem jsem trochu zaspal o pár metrů svůj nástup, ale všiml si toho Šídlo. Byl v čele, přidržel celou skupinu a já vlétl do cíle. Ing. Šídlo už byl tak známý cyklista, že mě klidně nechal vyhrát. A jak se přidrží peleton jezdců? Vedoucí závodník se natlačil na následného a tím všechny další přibrzdil, včetně sebe. Není to úplně férové, ale dělá se to běžně. Plzeňáci ale v domnění, že vyhrál Šídlo ho chytili a nosili na ramenou. Ten začal křičet, že jsem vyhrál já, oni ho pustili na chodník – chudák si natloukl nohu a vrhli se ke mně. Na třicátá léta vzpomínám nejraději. Měl jsem nejlepší formu, vyhrál řadu závodů, od roku 1933 jsem byl členem reprezentačního týmu Československa. Ale přilepila se mi do toho vojna. Kdepak tenkrát vrcholová střediska, kdepak tenkrát nějaké Dukly, soustředění, výhody atd.

Byl už jsem známý sportovec a občas také jako mladý kluk furiant. Dobře jsem věděl, kdo je v jezdecké špičce, že k ní patřím a bral jsem umístění do třetího místa. Ostatní byly – porážka. Občas se stávalo, když jsme se příliš pozorně hlídali, že do cíle proklouzl někdo, kdo na vítězství neměl a to mě pak mrzelo nejvíce, a nejen mě. Když jsem nastoupil před odvodní vojenskou komisí zeptal se mě doktor: „Sportujete?“ Povídám: „Ne.“ A on: „Nástup horská pěchota Trenčín!“ Vyšel jsem ven a chytl se za hlavu: To jsem ale vůl! Až teprve známý dr. Brynda, mě zachránil, jinak bych měl asi po závodění. Nastoupil jsem do kasáren na Pohořelci ke 151. protiletadlovému pluku a někdo z nováčků šel místo mě do Trenčína. Ale ani v Praze jsem neměl žádné úlevy. Tehdy byly pouze volné neděle, v sobotu bylo normální vojenské zaměstnání a v neděli jsem dostal, nebo nedostal volno na závody. Chodíval jsem i na černo. To už jsem mívával doma připravené věci, brzy ráno přišel z kasáren, převlékl se, skočil na kolo a jel na start, který býval obvykle v Praze. Neměl jsem na vojně žádné úlevy, dokonce jeden důstojník, nějaký kapitán Brouček, se mi snažil znepřijemňovat život i když už jsem byl kaprálem. Všiml si, že v neděli brzy ráno „mizím“ z kasáren a počkal si na mě. Byla to přímo hororová situace: za temného rozbřesku, kdy noc pomalu ustupuje ne slunečnému, ale kalnému ránu jsem spěchal nádvořím jako zloděj a v tu chvíli mi zastoupil cestu kap. Brouček a začal pérovat kam a proč jdu teď tady, a neležím na kavalci. Byl jsem už nervózní, start byl v šest ráno v Karlíně a já stál na kasárenském dvoře v ranním tichu neděle, zatímco Brouček se pásl. Pak jsem udělal něco, co jsem ani dost dobře nečekal: vytáhl jsem prudce bajonet z pochvy a kovový zvuk jasně zařinčel tichem nádvoří. Nevím, co bych udělal dále, samozřejmě bych Broučka nezapíchl, ale šlo o cyklistického mistra republiky, šlo mi o mnoho. Kapitán Brouček ztuhl a pochodovým krokem rychle odkráčel. Dojel jsem třetí a měl trochu strach, co bude, ale nikdo se ani nezmínil. U dělostřelectva se mi výborně hodila znalost středoškolské matematiky, takže zaměřování a dělostřelecké výpočty jsem zvládal lehce, brzy byl velitelem děla s možností velet baterii. To už jsem byl četařem. Nic jiného totiž na vojně neplatilo. Když jsem vyhrál v roce 1937 mistra republiky v silniční cyklistice, byla neděle, přišel jsem do kasáren s věncem, padl na postel a spal jako zabítý. V polospánku jsem slyšel jak službu konající důstojník se

ptá nevrle, co je to tu zase za bordel: na rečně visel můj vítězný věnec. Mistrem republiky jsem byl jednou, čtyřikrát jsem byl druhý. Titul mohl získat ten, kdo měl nejvíce bodů z mistrovských závodů. Za třetí místo byly 4 body, za druhé pět bodů a za první místo šest bodů.

V roce 1936 jsem se kvalifikoval na olympijské hry do Berlína, v roce 1940 do Helsink, ale Sovětský svaz napadl Finsko a olympiáda se nekonala. Stejně tak jsem byl nominován na olympijské hry v roce 1944 do Tokia, ale svět byl ve válce. Měl jsem dokonce bohatého kamaráda z vojny od Plzně, který mě chtěl do Japonska doprovázet, všechno by platil. To se také každému nepovede. Mistrovské a další závody běžely dále i za Protektorátu, jen se nejezdilo na Slovensko. Po válce jsem se chtěl již existenčně zařídit a postavit na vlastní nohy. Měl jsem k tomu pádné důvody. Tenkrát ve třicátých letech mě v Břevnově dobře znali, jezdil jsem domů a na tréninky po Bělohorské a ze školy, kam jsem před časem chodil, na mě mávali mladší vrstevníci a dívky. Tu nejhezčí – Olgu Mirovskou z Radimovy ulice jsem si namluvil a chodili jsme spolu 8 let, než jsme se v roce 1942 ve sv. Markétě vzali. Oddával nás Anastáz Opasek, se kterým jsem se znal, přijelo celé národní družstvo a dali nám na krk galusky. Později se nám narodily dvě dcery. Tehdy cyklistika, jakkoliv úspěšná, nepřinášela vůbec žádné peníze a já navíc snil o vlastní tiskárně, kde se budou dělat pěkné knihy a krásné tisky. Vzal jsem peníze, co jsem měl a s kamarádem Milošem Tomkem, se kterým jsem se znal už od gymnázia, si založil vlastní tiskárnu v nedaleké Hostivici v ulici Václava Studenta. Měli jsme slušné vybavení do začátku: ruční a automatickou tiskárnu, dva rychlořezáky, nůžky, šičku atd. Jenže se psal rok 1948 a já měl smůlu: dva roky jsem dovoval, než nás komunisté zrušili a já musel vybavení odvézt do dvora pana Piskáčka, kde je dnes restaurace Pampa. Nakonec mě to komunisté všechno zapálili, přišel esenbák a pravil, že nic psát nebude, ale abych raději vše odvezl. Vzal jsem palici, rozbíjel stroje a brečel u toho. Železo jsem vozil do sběrný – 6 haléfů za kilo, lité písmo vzal a zakopal v poli. Ale i to jsem nakonec roztavil a dal do sběru. Tak skončil jeden můj sen a já se začal opět více věnovat cyklistice a začal jezdit za národní mužstvo. Jel jsem první závody Praha – Varšava – Praha, ze kterého později vznikl Závod míru. Ani po válce, ani za první republiky jsme nejezdili tolik mezinárodních závodů, jako jezdí mladí dnes. Všechno byla otázka peněz a kdo neměl zajištěno sponzorování anebo zázemí rodiny, byl na tom špatně. Naši mě podporovali ve všem, bratr mě vozil na motorce na anglickém půllitru BSA se sidekarem na závody, moje rodina měla radost z mých úspěchů. Asi těžko by si dnešní závodník dovedl představit epizodu z vysokoškolského klubu, kde jsem jezdil a kdy kamarád na moji otázku, co je s tebou, odpověděl, „když já se nenažeru...“ Dal jsem mu svůj zovůvek chleba s máslem, protože to byla pro nás svačina. Také za Protektorátu byla větší bída o jídlo, žilo se z přidělů a dneska si málokdo uvědomí, jak je jídlo důležité pro výkonnost. Venkovské cyklistické kluby, které měly lepší možnosti, se právě v době války dostaly do popředí a v Praze naopak výkonnost stagnovala.

Když jsem jel závod Varšava – Praha na jedné zastávce v Radomí jsem se neprozřetelně zul. Okamžitě mě natekly nohy a já se nemohl about. Když se mi to konečně podařilo, úpěl jsem bolestí, chtěl vzdát závod, ale v našem doprovodném autobuse nechtěli ani slyšet, ani zastavit a naložit mě. – Loos vzdát závod? Nemožné! A tak jsem musel šlapat až do cíle a byl to jeden z nejhorších závodů, jaké jsem zažil.

pokračování ze str. 9

V závěru cyklistické kariéry jsem dělal trenéra reprezentace, i když jsem se této funkci bránil dlouho. Nejsem totiž žádný autoritativní typ. Ale aktivně jsem jezdil do padesátí let. Když jsem ukončil svoji závodní činnost v roce 1964 na známém závodě Praha – Karlovy Vary – Praha, který jsem jel mnohokrát, stál u startu můj starý kamarád Miloš Tomek a na mě „ty starý blázne“ a já mu odpověděl „já bych ty neděli na kole nedal za tisíc!“ A pak jsem se rozloučil se závoděním šestým místem. Jak už jsem řekl, nejhezčí vzpomínky se vážou na třicátá léta, na závody, kdy silnice byly lemované diváky, kdy jsem dosahoval nejlepších výsledků a byl ve vynikající formě. Byl jsem také terčem všemožných útoků ze strany soupeřů, jak se to běžně stává. V roce 1937, při závodě Praha – Pardubice – Praha, do mě záměrně najel závodník, o kterém bylo známo, že je to hajzl. Nechci ho jmenovat, protože jeho potomci žijí. Srazil mě pěkně, vletěl jsem do strouhy, kolo zohybané, já odřený až do krve. Jezdci přejeli a já se začal drápat na silnici, rovnat kolo. Pak jsem se pomalu rozjel, zdupal celý peleton a závod vyhrál. Při jiném závodě Praha – Mladá Boleslav jsme jeli přes Chlumec nad Cidlinou a při sešupu v novém městě se tam na silnici vyvlekl Láďa Císař, mazák, starší než já a já s ostatními, co jsme hnali za ním, do něho nalítli asi tak v šedesátikilometrové rychlosti. Rázem se udělala hromada kol a těl, Lošek dostal ránu do hlavy, ztratil na chvíli orientaci, chodil do kruhu a šlapal po tělech a kolech, já byl v čele peletonu, takže jsem byl až vespod haldy doslova zalitý krví a prachem a zatímco jsme se s hekáním sbírali, závodníci co dojížděli, nás rychle objeli a dupali jako blázni, aby utekli co nejdále. Konečně jsem se také dostal ven, vytáhl kolo z hromady a aniž bych věnoval pozornost svým zraněním, usedl jsem a vyrazil. Postupně se dotáhli všichni, co byli v čele a postupně jsme také předjeli ty, kteří se snažili uniknout. To už na silnici vyvěsili modrý prapor, což znamenalo jeden kilometr do cíle. Asi 600 m před cílem Lošek nastoupil, ale já si říkal, co to děláš ty troubo, to je ještě brzy, ale hned jsem se zavěsil „na hák“ za něj, 350 m před cílem, jak bylo u mě zvykem, jsem nastoupil. Vlítlí jsme do cíle a já byl o čtvrt kola rychlejší. V cíli mě ovšem čapli, padl jsem, jak jsem přijel na doraz, a hned do sanitky a do pardubické nemocnice. Až v autě jsem si uvědomil, že jsem samá krev. V nemocnici mě ošetřili, ovázali a vstřčili do pokoje do postele. Začal jsem žadonit, že jsem na vojně a venku na černo a musel podepsat revers. Sotva mě pustili, proti mě jde ing. Josef Sídlo a povídá, sedni na vlak a jeď do Prahy. Jenže než jsem došel na nádraží uvolnily se mi obrazy na nohou a tak jsem sedl na kolo a dal si ještě další stovku kilometrů do Prahy, do kasáren, a byl rád, že se po mě nikdo neshání – mohl bych mít také po sezóně. Ale druhý den v pondělí, jsme měli pochodové cvičení, a já byl úplně hotový. Kamarádi mě museli podpírat, abych vůbec došel zpět a na marodcimru jsem nechtěl – nemohl bych za týden v neděli na další závod.

V té době byli ve vrcholné formě i další vrstevníci a soupeři: Jakl, měl obrovskou sílu, jezdil vyloženě silově, ale nemyslel a byl na kratší – stokilometrové závody. Konárek, byl nejrychlejší na spurt, na něj nikdo neměl, jenže vydržel také tak do stovky. Velmi dobře jezdili Lošek, Rozvoda, Haupt a jiní. Pro mě sto kilometrů nebylo nic, vyhovovaly mně vyloženě dlouhé tratě – 300 km a více, býval bych tuze rád zkusil dálkové závody jako byly třeba Paříž – Bordeaux – 600 km, nebo Paříž – Brest – Paříž – 1200 km non stop, to už bylo něco, ale nikdy jsem neměl příležitost. Jel jsem k vůli tomu do Paříže v roce 1933 s bratrem Jaroslavem na púllitru BSA, ale nepustili mě na start, že jsem moc mladý. Své zklamání jsem konpenzoval alespoň prohlídkou tiskáren v Paříži a byl jsem překvapen: v Praze byly na vyšší úrovni. Nominaci na olympijské hry do Berlína v roce 1936 jsem si vybojoval a spolu se mnou Vilém Jakl, Josef Lošek a sudetský Němec Hans Leutelt a olympiáda byla pro nás velkou motivací, stejně jako dnes. Obzvláště v té době, kdy už byla naše republika ohrožována Německem prožívali jsme účast na ní velmi emotivně.

Olympijský cyklistický závod se jel na sto kilometrů. Kolo každého jezdce bylo na startu označeno zvláštní modrou páskou a tabulkou na štangli, aby nikdo jiný nemohl během závodu nastoupit. Jelo se na betonové dráze nedaleko Berlína, kde se jezdila německá formule, trať tvořila smyčky. Je tam dodnes. Jelo nás sto jezdců a já dostal právě poslední číslo 100 a z to jsem neměl dobrý pocit. Také závod na mě byl velmi krátký a já usilovně přemýšlel, jakou taktiku zvolit. Když začal závod, ihned po startu

jsem se snažil ze zadní pozice stého jezdce proklíčkovat na přední místa, než pole jezdců nabere ostré tempo a to se mi také během 3 – 4 kilometrů podařilo. Protlačil jsem se do první desítky a toto místo jsem hodlal udržet až do závěrečné části závodu. Nejlepší z nás byl Jakl. Jenže jel hloupou taktikou, kdy pořád útočil na čelo, nebo jel v čele a nesmírně se vyčerpával. Světoví rekordmani se jen prohýbali, sotva mu stačili, ale nenechali ho ujet a já si říkal, ty jsi blbej, to přece nevydržíš a taky že jo, po padesáti kilometrech úplně odpadl. Ale ani Lošek s Leutelem na tom nebyli nijak dobře, tempo se neustále zvyšovalo a oni se teprve nyní, po více jak třiceti kilometrech snažení, dostali na moji pozici. Pole jezdců už bylo roztrhané a když jsme se vraceli k cíli, stala se podivuhodná věc: holandský cyklisté vytáhli pumpičky a začali mydlit ostatní kolem sebe a před sebou a kdo ji koupil, tak to pocítil, neboť tenkrát byly pumpičky ocelové. Já sice nechytíl nic, ale byl jsem z toho celý zkoprnělý: já byl vychován v sokolském duchu, v čestnosti sportovního boje, všichni jsme na to při zahájení her skládali společný slib a teď tohle. Jenže cíl se blížil a jak jsme sjeli z kopců do roviny, rychlost začala být přímo vražedná a stále se zvyšovala, v čele známá francouzská esa Charpentier a Lapebie, oba mistři světa a vítězové Tour de France, já se jich držel jako klíště, a ostatní v divokém tempu za námi. A pak se to stalo: oba Francouzi vyhlédli jako střely a nasadili kolosální tempo, které jsem zachytil jenom já. Řítili jsme se k cíli a já po chvíli věděl, že mně neujedou, jel jsem těsně za nimi na ideální pozici a čekal na své metry, které jsem tak dobře znal, to bylo těch 350 metrů mezi Ypichem a Bfou Horou, jež jsem neustále trénoval, stokrát, tisíckrát, to byl vždy můj trumf v cílové rovině a já už věděl, že Francouzi více nezrychlí, a že teď, teď, nastoupím k závěrečnému spurtu, protože jsem chtěl vyhrát pod tím zatraceným hákovým křížem v Berlíně, jako Čech, zrovna a zrovna na just. – Štěstěna ale rozhodla jinak.

Cílová rovina byla paradoxně strmá jako stěna a najednou nás ze zadu dohnal Ital Favalli, předjel, jako by se otočil a s kolem chtěl srazit Francouze, kteří jeli v čele. Ne mě, já byl neznámý mladík, nejezdil v cizině, ale ti Francouzi, ti měli jít k zemi. Ital to špatně odhadl a nalítl do mě. Letěl předním kolem do mého středu, což bylo velmi nebezpečné, ale mně se ho podařilo popadnout a hodit pod sebe. Oba jsme padli na zem, já ale vyskočil, necítil nic, jen jsem se ohlédl a prudce opřel do pedálů, do prudkého stoupáku, na jehož vrcholu byl cíl. Bylo však pozdě: Francouzi během chvíle prolétli cílem a za mnou se v plné rychlosti, jako rychlovlak, hnala skupina pronásledovatelů v čele se Švýcarem Nievergeltem a kde byli i Lošek a Leutelt. Znovu jsem se opřel do pedálů a s Nievergeltem vjel do cíle. Byl jsem již sevěřený skupinou, ale přesto jsem věděl, že jsem stačil dojet třetí. V cíli z toho byl strašný řev a nakonec vyhlásili jako třetího švýcarského závodníka Nievergelta. Vedení naší výpravy udělalo fatální chybu: po závodě jsme jeli hned domů, ač jsme měli protestovat, protože jsem byl třetí a celá naše výprava poškozena. Chtěl jsem, abychom se zúčastnili vyhlášení výsledků, ale dvaadvacetiletého kluka nikdo neposlouchal. Až po šedesáti letech Němci uznali můj nárok na třetí místo, v roce 1996 mě pozvali do Berlína, provedli olympijskou dráhou a medaili předali.

Tak vypršel můj čas cyklisty, můj olympijský závod, rozplynuly se statisíce najetých kilometrů, nežijí žádní moji kolegové a někteří odešli příliš brzy, protože dopovali a tenkrát to bylo jedno, až po válce, ve druhé polovině čtyřicátých let začaly první zákazy a kontroly. Já jsem nikdy nedopoval, to bych tady dávno nebyl. Když jsem byl v životní formě, doba sportu příliš nepřála. V roce 1937 jsem vyhrál mistra republiky a mohl vyhrát i následný ročník, ale zůstal jsem druhý, protože jsem se nemohl zúčastnit všech závodů. Byla mobilizace a já byl voják. V roce 1938 místo závodu Praha – Pardubice jsem jel s plukem po Bělohorské do Plzně, chránit Škodovku. Dodnes vidím ženy na chodníku, některé klečely se sepijatýma rukama a volaly: nedejte nás! Na to do smrti nezapomenu, stejně jako na naše pevné odhodlání bojovat a zemřít. A každý muž, který tu dobu prožil, to potvrdí. Styděl jsem se potom znovu jít po Bělohorské ulici v uniformě, když všechno bylo úplně k ničemu... Dodnes jsem se o dění v cyklistice nepřestal zajímat. Jezď se rychleji, jsou lepší kola, vybavení, závodníci mají jinou stravu, pití, vitamíny. My jezdili na čaj a kafe. Dnes jsou celé týmy rádců kolem každého dobrého jezdce a točí se milióny. Kdo ví, jak bych šlapal, kdybych byl o nějakých mizerných 70 let mladší. Takhle jsem prožil svůj život „Mildy“ Loose z Břevnova: na kole a na silnici vždy i nyní s optimismem.

Vyprávění Miloslava Looseho zpracoval Pavel Krchov

Z policejního deníku

7. 1. Studující Slovák Š. R. z Prešova na své cimře v koleji na Strahově tvrdě spal. Ale nezamkl si a ráno zjistil, že ten notebook, Boha, co byl na stole, je pryč. Škoda: 30 tisíc. • **Falešný úředník** odečtově služby zazvonil na starší paní v ulici Pod Marjánkou, a že si napíše čísla plynoměru a elektroměru. Byt řádně prohlédl, odnesl vkladní knížky a hotovost. Škoda za 100 tisíc korun. Příbuzní byt hned urovnali, uklidili a pak zavolali policii.

8. 1. Do ulice Pod Královkou zatočila německá turistka, zaparkovala svůj VW Golf, dveře bouchly, klíče zachrastily, turistka šla spát. Ráno tam Golf nebyl. Škoda: 200 tisíc. • **Ozdobnou lištu** z luxusního osobního vozu VW Passat pana starosty Prahy 6 T. Ch. někdo odtrhl a odnesl. Škoda: 25 tisíc.

9. 1. Na parkovišti u sportovní haly TJ Tatran Střešovice se vypravil autař. Bylo už dopoledne, po deváté a tak se pustil do práce. Vypálil kufry a dveře u tří osobních aut stojících vedle sebe a vybral z nich co se hodilo: rádia, oblečení, mobil atd. Škoda přes 18 tisíc, poškození šli na policii. • **Do výlohy** OD Delvita na Petřinách někdo v noci mrštil kamenem a prohodil ji. Škoda: 40 tisíc.

10. 1. Holandská turistka se vypravila do Prahy se svým VW Golf bílé barvy, zaparkovala za blokem 1 na Strahově a se svým, vozem, se již více neshledala. Škoda: 90 tisíc.

11. 1. V přízemí chodby domu na Kutnauerově náměstí 4 v Břevnově si přes poledne někdo „vypůjčil“ dětský kočárek zn. Tornádo a odel s ním. Škoda: 15 tisíc.

12. 1. Mladý muž z Břevnova zaběhl do spořitelny na Bělohorské vyřídit nějaké záležitosti. Na policičku pod přepážkou si odložil kožený kufřík, kde byla sada hodinek nové série značky Prim. Když se vyřídil ze spořitelny, zjistil po chvíli, že kufřík v ruce nedrží a pádil zpět. Spořitelna však již zavřena, kufřík kdo ví kde. Škoda: 250 tisíc.

13. 1. Do společných garáží v ulici Břevnovské 12 autaři chodí rádi. Dům je zde nový luxusní, dole v podzemí vždy pěkná auta. Tentokrát vybrána dvě: Škoda Octavia a Škoda Fabia combi. Škoda: 69 tisíc. • **Ve Chrástanské ulici** v Ruzyni zaparkoval O. K. svého Renaulta Lagunu a šel si lehnout. Když přišel ráno k autu, stálo na cihlách, všechna kola pryč.

17. 1. Dům v Říčanově ulici v Břevnově navštívili bytáři v noci, dovnitř šli oknem ze zahrady. Vyrazili všechny dveře, aby věděli, kde co je, neboť jedno patro je v rekonstrukci a je zde různé nářadí. Byla nalezena i domácí zásoba vína, která přišla vhod. Celková škoda: 200 tisíc. • **Ve skladu nářadí** na břevnovském hřbitově si zloději vybrali hliníkový žebřík a přímotop, ve hřbitovně kapli dva přímotopy a čtyři obaly na urny. Škoda: 20 tisíc.

17. 1. Přestřížením visacího zámku a vypáčením pevných plastových dveří se autaři dostali do motoservisu ve Zbuzanské 28 a odvezli si několik pěkných motorek. Škoda: 420 tisíc. • **Také na staveništi** statku Ladronka se štípaly zámky a řetězy. V bednách tady leželo dobré stavební nářadí, po kterém je vždy poptávka. Firmě Podzimek a synové vznikla škoda 200 tisíc korun.

20. 1. V ulici Mládeže zmizel přes noc Ford Tranzit, bílý, ve voze bylo kompletní zařízení do stánku rychlého občerstvení. Škoda: 300 tisíc.

22. 1. Dnes z večera zašel zloděj do tiché domácí dílny na zahradě ve Střešovické ulici, vytrhl dvoukřídlé dveře a prohlížel si. Líbilo se mu tam. Pak si vybral vrtačku, sady nářadí a už chtěl vlastně jít, když byl vyrušen. Chtěl utéci s taškou, ale byla už moc těžká, odhodil ji a prchl jen tak – čepici zapomněl na ponku. Škoda: 5 tisíc.

23. 1. Oh, Velvary... Hlídač v ulici U stanice v Liboci stál, hlídal, když se k němu přiblížil mladý snědý muž a nabídl mu slušně ke koupi v igelitových sáčcích super 2 videokamery a digitální fotoaparát. Poslední výkřik techniky za pouhých 270 eur – sakumprásk. Hlídač zrovna tolik neměl u sebe, měl jen mizerných 18 tisíc korun, ale snědý muž byl dobrák, pláclí si. Ještě mu v rychlosti vysvětlil, co to všechno umí, usedl do auta komplice a odejel. Při podrobnější prohlídce však hlídač – bytem z Velvar – zjistil, že kamera nejde, foták je mechanický, že byl podveden a vůbec. Sebral se a šel na policii. Tam to sepsali a rozešli se hezky pěkně domů. • **Do ohrady** s erárním materiálem m. č. Praha 6 v Radimově ulici se dostal zlodějíček a odvezl 25 m² hliníkového plechu a 8 dřevěných dveří s kováním. Škoda: 18 tisíc.

25. 1. Okno v knihovně na Bělohorské vypálil zloděj, nechtěl knihy, ale vzal 3 monitory a tiskárnu. Škoda: 31 tisíc.

27. 1. V Hošťálkově ulici parkoval muž ze Sezimova Ústí s pěkným Citroenem Xsara. Do rána auto zmizelo. Škoda: 300 tisíc.

28. 1. Starou popelnici Škodu 105 někdo štípl v ulici Pod Marjánkou. Škoda: 25 tisíc. • **Muž až z Josefova Dołu** u Jablonce zaparkoval v Liborově ulici se svým Citroenem Xsara. S pěkným autem se už neshledal. Škoda: 350 tisíc. • **Na smyčce** na Bílé Hoře zas zaparkoval muž z Břevnova se svým fungl novým Seat – Leonem, červeným. Auto je pryč, škoda 450 tisíc. • **Tě noci** zloději zašli do Makra na smyčce na Petřinách, vypálili dveře a z plechové skříně z kanceláře kuchyně odnesli dvě kovové pokladny. Bylo tam: 221 tisíc. Celková škoda: 230 tisíc.

30. 1. Opět v Hošťálkově ulici. Zůstala zde stát na noc moc pěkná červená Škoda Octavia combi rakouské společnosti Generalli. Odcizena. Škoda: 300 tisíc. • **V ulici Nad Kajetánkou** někdo odjel se Škodou Octavia 1,9 TDI. Škoda: 220 tisíc.

31. 1. Hned po ránu vlezl zloděj do šatny školy Pod Marjánkou a ze skříněk žáků odnesl dva mobily. Škoda: 16 500 Kč. – Podobně skřínky v ZŠ Norbertov někdo prošácl a odnesl mobil za 3900 Kč.

2. 2. Do Patočkovy č. 5 zavítal falešný elektrikář, běloch jak poleno, robustní postavy, brýle, nakrátko hnědé vlasy, světlá bunda, modré džínny s diplomatickým kufříkem. Zavzonil na jednu sousedku a že jde zkontrolovat zásuvky v bytě a elektroměr. Paní hned poslal na chodbu k jističům, kdyby něco, aby to nahodila, a v klidu prohlédl byt. Odnesl si 17 tisíc hotově. • **Kolem 17. hodiny** zastavili dva snědí muži dvě Rusky před hotelem Pyramida rozložili mapu a žádali o radu. Strašně se chtěli podívat na Pražský hrad a netrefili tam. Rusky chtěly poradit, ale vtom k nim přistoupili jiní dva podivní muži v modrých dlouhých pláštích a s kšiltly. Jeden vytáhl jakýsi bílý průkaz s modrým nápisem policie a hned chtěli u cizinek vidět peníze, nejlépe ty dolary a eura. Rusky vyjmuly z kabelek 50 eur, ale policistovi se to nějak instinktivně nezdálo a tak rovnou hrábl do jedné kabely a vzal 2000 euro, 25 000 rublů a nějaký ten dolar k tomu. To viditelně stačilo, takže všichni sbalili mapu a rychle šli k autu, kde čekal šofér, až ten tyátr skončí. Rusky pochopily, že byly okradeny, vrhly se na „policisty“ a jedné se podařilo získat zpět pas. Auto se však rozjelo a bylo pryč. Škoda: 85 tisíc. Rusky byly turistky z Rostova – matka s dcerou – na návštěvě v Čechách...

Martin Šalek:

Mladý
sloupek

Trojjediný svět

*Cigareta hoří, cimra prázdnotou zeje
okno je dokořán a přesto se dusím
žal se mi dvoří, postel se směje
smutno mi je, říct ti to musím*

*Zavírám oči a pořád tě vidím
chtěl bych se milovat, i když leje
zkouším se odhalit, přitom se stydím
jen černoch myslí, že to smeje*

*V tom slyším vzdechy, jakoby z ulice
pomalu střízlivíš, zavřená ústa sají
nesmím se probrat z té tvojí opice
prázdné oči tě zrazují, ruce se ptají*

*Na všechny kolem, jenom ne na nás
té tmy se bojí i čas, tak běží pozpátku
ozvěna předbíhá volání i můj hlas
když zápasí s vichřicí slábnoucí do vánku*

*To bylo včera, kdy kaviár jsme jedli
a v kašnách na náměstích šampaňské teklo
a nebe na dotek, aniž jsme se zvedli
teď jsme však na zemi a začíná peklo*

Jarní kola
fotbalové ligy

SPORT

Českomoravské
v Břevnově

A – muži:

KOLO:	DATUM:	ČAS:	SOUPEŘ
18.	Ne 13. 3.	14.30	FC Břevnov – FK Chomutov
19.	So 19. 3.	15.00	FK Náchod / Deštné – FC Břevnov
20.	So 26. 3.	15.00	FC Břevnov – FC Střížkov P. 9
21.	Ne 3. 4.	10.15	FC SL Liberec – FC Břevnov
22.	Ne 10. 4.	16.30	FC Břevnov – SK Slavia Praha B
23.	Ne 17. 4.	17.00	FC Břevnov – SK Karlovy Vary
33.	St 20. 4.	17.00	FC Břevnov – FK Kolín
24.	So 23. 4.	17.00	FK OEZ Letohrad – FC Břevnov
25.	Ne 1. 5.	17.00	FC Břevnov – SK Dynamo Č. Budějovice
26.	Ne 8. 5.	17.00	SK Strakonice – FC Břevnov
27.	Ne 15. 5.	17.00	FC Břevnov – SK Hradec Králové B
34.	St 18. 5.	17.00	FC ZENIT Čáslav – FC Břevnov
28.	Ne 22. 5.	10.15	FK MARILA Příbram – FC Břevnov
29.	Ne 29. 5.	17.00	FC Břevnov – SK Semily

30.	So 4. 6.	10.15	SC Xaverov – FC Břevnov
31.	Ne 12. 6.	17.00	FC Břevnov – FK SIAD Most B
32.	Ne 19. 6.	17.00	SK SL. Varnsdorf – FC Břevnov

B – muži:

KOLO:	DATUM:	ČAS:	SOUPEŘ:
14.	So 26. 3.	10.15	FC Břevnov – Slivenec
15.	Ne 3. 4.	16.30	GORDIC – FC Břevnov
16.	So 9. 4.	10.15	FC Břevnov – Sl. Vyšehrad
17.	Ne 17. 4.	17.00	SP Krč B – FC Břevnov
18.	So 23. 4.	10.15	FC Břevnov – P. Braník
19.	So 30. 4.	10.15	FC Břevnov – A. Vršovice
20.	Ne 8. 5.	17.00	Aritma – FC Břevnov
21.	So 14. 5.	10.15	FC Břevnov – Stodůlky
22.	So 21. 5.	10.15	D. Měcholupy – FC Břevnov
23.	So 28. 5.	10.15	FC Břevnov – Zbraslav
24.	Ne 5. 6.	17.00	Motorlet B – FC Břevnov
25.	So 11. 6.	10.15	FC Břevnov – Nebušice
26.	So 18. 6.	10.15	Slavoj Podolí – FC Břevnov

Kalendář plochodrážních závodů v r. 2005 na stadionu Markéta v Břevnově

13. 4. 2005	18.00	Extraliga družstev	8. 7. 2005	15.00	Trénink Grand Prix ČR
27. 4. 2005	18.00	I. liga družstev	9. 7. 2005	19.00	Grand Prix ČR
12. 5. 2005	18.00	I. liga družstev	20. 7. 2005	18.00	Mistrovství ČR juniorských družstev
25. 5. 2005	18.00	Mistrovství ČR juniorů	30. 8. 2005	18.00	Mistrovství ČR juniorských družstev
22. 6. 2005	18.00	Mistrovství ČR jednotlivců – SMF1	14. 9. 2005	18.00	Extraliga družstev
			3. 10. 2005	19.00	37. ročník Memoriálu L. Tomička

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

Břevnovský stavitel Antonín Dobr v roce 1909 přistavěl k jedné známé místní hospodě nový víceúčelový sál, kde bývaly postranní galerie, jeviště, a nad jeho portálem se skvěl nápis: Vlasti – umění. O jakou hospodu se v Břevnově jednalo? – Starší čtenáři nemusí křížovku vůbec luštit, mladší naleznou název hospody v tajence. *Správné vylustění tajenky z minulého čísla: Zsvěcena svatému Floriánovi.*

●	svit	čl	vazal	st. zájmeno	sl. chlapec. jméno	Svobodovy iniciály	MPZ Rakouska	●	na tom místě	dcera Herodiady	předložka	st. SPZ Náchoda	pohoří v Asii	tím. 1000	něm. já	●	vydání
karib. ostrov								ničivá vína								email hlava rodiny	
tropic ovoce							část Vídne dezinfekce				chem. zn. hříku vítavská přehrada			západních asijský stát			
vidina				chem. zn. dusíku hud. skladba		spojka oznámit		pochutnávali si angl. konec								zájmeno	
●	Božena součást zem. kúry		odpad při kování kostra					inic. rež. Lipského Anna				část hektaru poloměr				Cupákovy inic. zápor	
tajenka																	
předložka		hlas kukačky			známá zkratka			elektr. podniky ostří noží				chem. zn. uranu	odmítnuli austrál. vaňatec			žánr hudby	Alena
Rudolf		název hlásky modia			ukaz. zájmeno trop. rostlina		chem. zn. boru Evin syn		chyba dřeva latin. spojka					tělocv. úkon		zn. kosmetiky postel	
Afric. feka				Aneta Abel		pláč						norská metropole					cizí m. jméno
vzor						soln. slabika	mláčená laďa						korál. útesy domov včel				
angl. zápor				odletění Luděk						předložka	spoř. částka chem. zn. kyslíku						
inic. 1. superstar			muž. jméno				pražská čtvrť									Nada	

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Březen 2005

Prof. Jan Herink, Dolní Liboc	18. 3. 1918
Vlastislava Václavíková, Břevnov	25. 3. 1925
Miloš Opatrný, Břevnov	8. 3. 1934
PhDr. Michal Flegl, Střešovice	7. 3. 1940
Ing. Josef Šenk, Břevnov	2. 3. 1942
Marie Čihařová, Břevnov	31. 3. 1959
Mudr. Lukáš Pollert, Střešovice	24. 3. 1970

Oznámení

✠ 1. února 2005 po krátké nemoci zemřela ve věku nedožitých 90 let paní Ludmila HRUŠKOVÁ ze Střešovic, dlouholetá členka břevnovského chrámového sboru.

Různé

11. STŘEDISKO PPLK VALLY PRAHA 6 – ČESKÝ JUNÁK, SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK

- ♦ přes 30 let působí na Hanspaulce, na jaře rozšířilo činnost do Veleslavína a Vokovic
- ♦ působí zde zkušení vedoucí, vysokoškoláci
- ♦ nově v klubovně v areálu Bussines Centra ve Vokovicích
- ♦ zatím funguje 1 družina (8 členů), rádi bychom rozšířili na dvě
- ♦ proto rádi uvítáme další členy (chlapce nejlépe ve věku 9 – 11 let) pro druhou družinu

SCHŮZKA • každé úterý od 17.00 v trvání cca 75 minut
• sráž: v 17.00 na konečné stanici busu 216 – Nové Vokovice (Bussines Centrum)

PROGRAM • sport, hry, běhy, soutěže, táborské dovednosti, znalost přírody, skauting
• cca 1 x měsíčně celodenní výprava do přírody společně s dalšími oddíly střediska
• v létě tábor v krásném prostředí Jižních Čech

Více informací přímo na schůzce, nebo na telefonu 603 903 166.

Chcete se stát členy folklórního souboru Rosénka?

Přijímáme nové členy ve věku 5 – 12 let.

Najdete nás v novém působišti:

Mateřská škola Mládeže,
ulice Mládeže 19, Praha 6 – Břevnov, 169 00

Kontakt:

Radka Baboráková, vedoucí souboru, tel. 723 300 512

CHRÁMOVÝ SBOR u sv. Markéty v Břevnově

zve všechny zájemce o hudbu a zpěv do svých řad. Vítání jsou obzvláště mladí lidé a muži. Sbor pravidelně zkouší každé úterý od 19 do 21 hodin ve Vojtěšce pod vedením sbormistra pana Adolfa Melichara. Bližší informace: pí Stanková, tel.: 257 219 622.

Byty - výměny - podnájem - koupě

• Vyměním panelový byt 1 + 1, 54 m², lodžie 5 m², kompletně zrekonstruovaný (zděné jádro), 6. patro s výtahem, Praha 6 – Břevnov (byt městské části P. 6) za byt stejné velikosti případně větší pouze v P. 6, který je v majetku městské části P. 6 a byl zařazen do privatizace bytového fondu. Případně vyrovnání možné. Tel.: 724 219 843.

• Vyměním 1 + 1 (jako 2 + kk), celkem 42 m², Praha 6 – Břevnov, obecní 1. patro, za 3 + 1 event. větší, nejraději v Praze 6, ne panel, ne soukromý majitel. Telefon: 602 281 783.

• Vyměním garsoniéru, zasklená lodžie, I. kat., Pha 8 Dáblice – Ládví v domě s pečovatelskou službou za malý byt v Břevnově a blíž. okolí. Tel.: 286 587 560.

• Vyměním obecní byt 2 + 1, cihla, I. kat., 2. patro s výtahem, 75 m² v Praze 6 – Břevnově, za byt v privatizaci v Praze 6, 7. Tel.: 602 551 959.

• Koupím starší loutkové divadlo nebo jen jeho části, loutky nejraději 22 cm vysoké. Zprávu prosím na adresu J. Lány, Zbrojnická 1, 162 00 Praha 6 – Ořechovka.

• Vyměním byt 1 + 1 I. kategorie, 90 m², 1. p., Praha 5, maj. a 1 + 1 IV. kategorie, 40 m², 3. p., Praha 6 – Břevnov, 2 x akumulací kamna, maj., za 2 + k. k. II. kat., ne majitel, nejraději Břevnov a okolí. Tel.: 233 351 486.

• Vyměním byt I. kategorie na Vinohradech 2 + 1 + hala, balkon, tel. komora, výtah, za malý byt I. kat. pro jednu osobu v Břevnově nebo blízkém okolí. Tel.: 272 741 066.

• Vyměním obecní 2 + 1 v Praze 6 – Ruzyně u obory Hvězda v třípatrovém cihlovém domě ve zvýšeném přízemí za podobný v Praze 6. Byt je vhodný např. pro starší osoby. Tel.: 603 342 293.

• Prodám byt 2 + kk s balkonem, 70 m² v osobním vlastnictví a garážové stání v suterénu domu, rovněž v osobním vlastnictví v Praze 6 Břevnov, menší dům, novostavba z roku 1999. Prodej včetně vybavení bytu cena 4 mil. 190 tisíc. Tel.: 603 553 279, 251 611 967.

• Vyměním státní byt 2 + 1 I. kat. v Dejvicích, slunný, balkon, výtah, za dva menší, jeden v Břevnově nebo blízkém okolí, pokud možno od druhého patra výš. Tel.: 224 325 951.

• Koupím knihy a časopisy týkající se radiotechniky 20. – 30. let min. století. Stanislav Vacek, tel.: 286 589 181.

• Obecní byt 1 + 1 I. kat., 19 a 12 m², předstíh 10 m², velká lodžie, 4. p. výtah, slunný, Praha 6 - Řepy, vyměním za 1 + 1 nebo garsoniéru v Břevnově, i před privatizací. Tel.: 235 321 589.

• PhDr. redaktor ČTK v. v. nabízí vyučování angličtiny nebo němčiny zájemcům z okolí Prahy 6, tel.: 220 510 828.

• Koupíme hezký byt 4 + 1, 5 + 1 či větší (uvítáme byt 2generační a bez průchozích pokojů, příp. 2 sousední byty v témž patře domu) v Praze 6: Břevnov, Střešovice, Dejvice, Bubeneč. Uvítáme dobrý stav, balkon / lodžii / terasu, větší okna a možnost parkování (není však podmínkou). Jen osobní či družstevní vlastnictví, cihla a vyšší patro s výtahem. Platíme hotově a zajistíme právní formalities, spojené s koupí bytu či s převodem členství. Telefon: 603 517 806, holubkov@cmail.cz.

• Vyměním obecní byt 1 + 1 Praha 5 – Barrandov za větší obecní byt na Praze 1 až 7 jakékoliv kategorie i rozdělený. Děkuji. Telefon: 608 063 515.

• NABÍZÍME konzultace z matematiky, fyziky, AJ deskriptivní geometrie, ZŠ, SŠ, VŠ. Manželé, středoškolské profesoři. Tel.: 235 301 494. E-mail: Fr.Nosek@seznam.cz, A.Noskova@seznam.cz.

• Prodám chatu 36 m² u Kostelce nad Labem, pozemek 1200 m², el., voda, plyn, tel., koupání v pískovnách, rybaření v tůních. Cena: 1 mil. 500 tisíc Kč. Tel.: večer – 220 511 227.

V těchto dnech probíhá kolaudační řízení a bude otevřena restaurace u hotelu Adalbert v areálu Břevnovského kláštera.

Karel Bažant: Hokej v Břevnově

Začalo to v Markétské ulici, kde se domluvili bratři Čadkové na tom, že by se v Břevnově mohl hrát hokej, když už je tu ten rybník. (Na tom rybníku se hrál hokej snad od časů, kdy byl v Kanadě vynalezen.) Hrál se klacky (větve ve tvaru dnešní hokejky, mohlo by se tomu také říkat samorost) a puk také nebyl gumový.

Pochopení našli u tehdejšího vedení fotbalového klubu Břevnovský S. K., který sídlil u Větrníku (dříve

nost, několik hráčů se dalo na pozemní hokej – hrálo se na Letenské pláni – Zdeněk Pospíšil, Kamil Kadeřábek (typograf) a Karel Vejmelka, který u pozemního hokeje zůstal a stal se velkým funkcionářem pozemního hokeje v tehdejší ČSTV.

Snad ve stejnou dobu, kdy byl založen oddíl hokeje při Břevnovském S. K. byl také založen hokejový oddíl při fotbalovém klubu S. K. Břevnov, ale nedařilo se jim a brzo činnost ukončili.

A ještě foto rybníku Marketáku vpravo z roku 1945. Na břehu jsou hráčské kabiny hokejistů. Domek vedle – tam bylo loutkové divadélko (tam byli i ti dva utopení kluci z návsi). Dřevěný plot a chatka patřila náměmci rybníka – byl to klempíř z Liboce, ale dlouho to nedržel. Za kabinami je nejzajímavější část pivovaru – zde bylo divadlo Tylova družina a také zde cvičil Orel.

Ten kluk na fotografii (včera mu bylo 80 let) je Zdeněk Pospíšil z Markétské, několikanásobný mistr republiky v krasojždě, měli ve dvoře u Kaštanu dílnu na výrobu lékařských autoklávů a bokem letovacích lamp. (Od roku 1968 žije s rodinou v Německu.) ... a také byli spřízněni s – Kadeřábký!

u Stodoly) a tak v roce 1943 vznikl Hokej Břevnovský S. K. Jiří Čadek byl trenérem, Jan Čadek organizační, Čeněk Čadek pokladník a Karel Bouřil – děvče pro všechno. Oddíl sponzorovali – Jiří Krásný, malíř pokojů ve Střešovicích, Jaroslav Procházka, chromovna u Vozků, i Ladislav Lukač, zvaný desítka.

V mužstvu byli i hokejisté zvučných jmen, kteří si v novém oddílu rádi zahráli – Josef Hrdina, Josef Ečer, Antonín Trojan, Karel Dobr, Karel Vejmelka, Ota Černý z Liboce, Kamil Kadeřábek (filmař), Vojtěch Kříž, Jaroslav Procházka. (Existuje foto celého mužstva s klášterem v pozadí – t. č. je ale v Německu.) Dále Karel Souček – brankář (zápasník), Zdeněk Pospíšil, Karel Krampera, Blahoslav Tuček, Kamil Kadeřábek (typograf), Václav Hašek.

Hrálo se na rybníku, kde pode zdí pivovaru na břehu byly postaveny dřevěné šatny. Mantinely byly asi 20 cm široká prkna – na kterých nechyběly reklamy sponzorů! Jiří Krásný také navrhl a nechal vyrobit erby na dresy hráčů, kde byl symbol – Větrník.

Když v roce 1945 ukončil hokejový oddíl svou čin-

V ČKV Břevnov (Český klub velocipedistů) provozoval krasojzdou a měl i celostátní úspěchy – mistrovství na Žofině atd. V hokejovém mužstvu hrál obránce.

Na kabinách lze rozluštit nápis Břevnovský SK. Fotbalisté tohoto SK měli hřiště pod Marjánkou u Stodoly a potom se přestěhovali k Větrníku, kde skončili.

Bydlete s námi

Kupujete byt od Městské části Praha 6? Rádi byste konečně bydli ve svém a nevíte, jak na to? Potřebujete pomoci?

Klientům Městské části Praha 6 nabízíme tyto výhodné podmínky:

- Poplatek za odhad ceny nemovitosti – zdarma.
- Příplatek za čerpání hypotečního úvěru na návrh na vklad zastavního práva – zdarma
- Úvěr až na 100 % kupní ceny.
- Poplatek za zpracování hypotečního úvěru 0,3 % z úvěru (min. 1 800 – max. 6 000 Kč).
- CSOB akceptuje náhradu smlouvy o smlouvě budoucí kupní předložením Závazné nabídky na koupi užívaného bytu klientem.
- Po předložení Úcenění bytové jednotky provede CSOB interní zhodnocení odhadu zdarma.
- Čerpání hypotečního úvěru proběhne do 10 dnů po předložení všech potřebných dokumentů.

Kontakty:

Pobočka	Jméno	Telefon	E-mail
Čs. Armády 35	Darína Šebelová	233 084 633	dsebelova@csob.cz
	Petra Pipková	233 084 613	ppipkova@csob.cz
Banskobystrická 11	Marcela Weberová	233 084 711	mweberova@csob.cz
	Atena Hatlaková	233 084 717	ahatlakova@csob.cz
Aviatická 12	Jiří Šindler	220 113 548	jsindler@csob.cz
Bělohorská 95	Petr Staněk	224 390 917	pestanek@csob.cz
	Klára Bláhová	224 390 924	kblahova@csob.cz

www.csob.cz

RÁMOVÁNÍ OBRAZŮ

- Vlastní výroba uměleckých obrazových rámu, paspartování, opravy rámu, pasparty crescent
- Velký výběr uměleckých reprodukcí – 30 000 druhů

Bělohorská u Kaštanu 4
Praha 6 – Břevnov

Sběrna: Ječná 29
Praha 2, tel.: 224942172

Otevřeno: Po – Pá 10⁰⁰ – 13⁰⁰ 14⁰⁰ – 18⁰⁰

Jugoslávských
partyzánů 33

tel. 224 317 879
605 256 178

Praha 6 – Dejvice

*Zdarma oceníme, vykoupíme, hotově
zaplatíme, odvezeme knihy
do r. 1960, pohlednice,
svaté obrázky,
grafické listy.*

Chcete mít inzerát
ve vašem časopisu

BŘEVNOVAN?

VOLEJTE tel.: 233 358 350, 732 243 922

Hledáme!!!

Redakce časopisu Břevnovan hledá
inzertního spolupracovníka, nejlépe
osobu znalou ve věci shánění inzerce,
která si potřebuje přivydělat. Studující,
důchodce a tak pod.

Telefon: 233 358 350.

ZKUŠENOU SPOLEČNICI-VYCHOVATELKU

(nejlépe učitelka – i v pensí), hledáme
pro naši holčičku (5 let, zdravá, bystrá,
milá, nadšeně pohyblivá), na 2 x až 3 x
týdně. Bydlíme na Bílé Hoře. Službu, kte-
rá Vás musí bavit, dobře zaplatíme.

Tel.: 603 413 796.

PRAŽSKÉ SLUŽBY
akciová společnost

Drnovská 18, Praha 6

tel./fax: 235 301 720

NABÍZÍME:

Úklid vozovek, parkovišť, nákladní
dopravu, rozvoz písku.

Kontejnerová doprava – odvoz
odpadu včetně skládky.

- ◆ Kropicí vozy
- ◆ Samosběrné vozy
- ◆ Kontejnerové vozy
- ◆ Nakladač
- ◆ Nákladní vozy + vlek

KNIHAŘSTVÍ • PASPARTY

- VAZBY KNIH A ČASOPISŮ
- DIPLOMOVÉ PRÁCE
- BROŽURY
- PASPARTY
- VÝSEKY
- ZLATOTISK, SLEPOTISK
- PERFOROVÁNÍ A BIGOVÁNÍ

Bělohorská 21, 169 00 Praha 6 – Břevnov
tel.: 233 355 720 • mobil: 608 334 430
Otevřeno: Po – Čt: 9 – 12 • 13 – 17

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ
DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz